

Uradni list

Evropske unije

L 252

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 51

20. september 2008

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- Uredba Komisije (ES) št. 922/2008 z dne 19. septembra 2008 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 1
- ★ Uredba Komisije (ES) št. 923/2008 z dne 12. septembra 2008 o začetku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1174/2005, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 684/2008 o uvozu ročnih vozičkov za premeščanje palet in njihovih osnovnih delov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, pri uvozu ročnih vozičkov in njihovih osnovnih delov, poslanih iz Tajske, ne glede na to, ali so deklarirani s poreklom iz Tajske ali ne, ter uvedbi registracije takšnega uvoza 3
- ★ Uredba Komisije (ES) št. 924/2008 z dne 19. septembra 2008 o določitvi količinske omejitve za izvoz izvenkvotnega sladkorja in izvenkvotne izoglukoze do konca tržnega leta 2008/2009 7
- Uredba Komisije (ES) št. 925/2008 z dne 19. septembra 2008 o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 v okviru tarifnih kvot za perutninsko meso, odprtih z Uredbo (ES) št. 533/2007 9
- Uredba Komisije (ES) št. 926/2008 z dne 19. septembra 2008 o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 v okviru tarifnih kvot za nekatere proizvode v sektorju za jajca in jajčni albumin, odprtih z Uredbo (ES) št. 539/2007 11
- Uredba Komisije (ES) št. 927/2008 z dne 19. septembra 2008 o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 v okviru tarifne kvote za perutninsko meso, odprte z Uredbo (ES) št. 1385/2007 13
- Uredba Komisije (ES) št. 928/2008 z dne 19. septembra 2008 o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 v okviru tarifne kvote za perutninsko meso s poreklom iz Izraela, odprte z Uredbo (ES) št. 1384/2007 15

2

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

II *Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna*

ODLOČBE/SKLEPI

Komisija

2008/746/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 20. maja 2008 o državni pomoči Francije za gradnjo potniške ladje Le Levant (C 74/99 (ex NN 65/99)) (notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 5419) ⁽¹⁾ .....** 17

2008/747/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 10. septembra 2008 o zaključku postopka preverjanja v zvezi z ukrepi, ki jih je uvedla Republika Koreja za uvoz, distribucijo in oglaševanje kozmetičnih izdelkov, dišav in izdelkov za osebno nego (notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 4837) .....** 35

2008/748/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 18. septembra 2008 o nevključitvi triflumizola v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS in o preklicu registracij fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo navedeno snov (notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 5075) ⁽¹⁾ .....** 37

III *Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo EU*

AKTI, SPREJETI V SKLADU Z NASLOVOM V POGODBE EU

- ★ **Skupni ukrep Sveta 2008/749/SZVP z dne 19. septembra 2008 o vojaškem usklajevalnem ukrepu Evropske unije v podporo resoluciji Varnostnega sveta Združenih narodov 1816 (2008) (EU NAVCO) .....** 39

Popravki

Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 913/2008 z dne 18. septembra 2008 o določitvi izvoznih nadomestil v sektorju jajc (UL L 251, 19.9.2008) 43

Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 914/2008 z dne 18. septembra 2008 o določitvi izvoznih nadomestil v sektorju perutninskega mesa (UL L 251, 19.9.2008) 43

Opomba bralcu (glej notranjo stran zadnje strani ovitka)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 922/2008

z dne 19. septembra 2008

o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 20. septembra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. septembra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	MK	31,4
	TR	68,0
	ZZ	49,7
0707 00 05	EG	162,5
	MK	43,3
	TR	72,1
	ZZ	92,6
0709 90 70	TR	95,9
	ZZ	95,9
0805 50 10	AR	64,1
	UY	71,0
	ZA	86,3
	ZZ	73,8
0806 10 10	IL	248,7
	TR	137,9
	US	196,0
	ZZ	194,2
0808 10 80	AR	92,1
	AU	195,4
	BR	74,2
	CL	83,7
	CN	73,9
	NZ	122,7
	US	91,3
	ZA	78,4
	ZZ	101,5
0808 20 50	AR	68,9
	CN	66,7
	TR	131,7
	ZA	74,4
	ZZ	85,4
0809 30	TR	122,4
	US	160,3
	ZZ	141,4
0809 40 05	IL	131,8
	TR	78,6
	XS	58,0
	ZZ	89,5

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 923/2008

z dne 12. septembra 2008

o začetku preiskave glede možnega izogibanja protidampinškim ukrepom, uvedenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1174/2005, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 684/2008 o uvozu ročnih vozičkov za premeščanje palet in njihovih osnovnih delov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, pri uvozu ročnih vozičkov in njihovih osnovnih delov, poslanih iz Tajske, ne glede na to, ali so deklarirani s poreklom iz Tajske ali ne, ter uvedbi registracije takšnega uvoza

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

B. OBSTOJEČI UKREPI

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

Trenutno veljavni ukrepi, ki so predmet možnega izogibanja, so protidampinški ukrepi, uvedeni z Uredbo Sveta (ES) št. 1174/2005 ⁽²⁾, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 684/2008 ⁽³⁾.

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti („osnovna uredba“) ⁽¹⁾, in zlasti členov 13(3), 14(3) in 14(5) Uredbe,

C. RAZLOGI

ob upoštevanju naslednjega:

Komisija ima na voljo zadostne *prima facie* dokaze, da gre za izogibanje protidampinškim ukrepom pri uvozu ročnih vozičkov za premeščanje palet in njihovih osnovnih delov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, in sicer s sestavljanjem izdelka v preiskavi, ki je potekalo na Tajskem.

Komisija se je na podlagi člena 13(3) osnovne uredbe odločila, da na lastno pobudo razišče možno izogibanje protidampinškim ukrepom, uvedenim na uvoz ročnih vozičkov za premeščanje palet in njihovih osnovnih delov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

Prima facie dokazi, ki jih ima Komisija na voljo, so naslednji:

A. IZDELEK

Izdelek, ki je predmet možnega izogibanja, so ročni vozički za premeščanje palet in njihovi osnovni deli, kot so šasije in hidravlike, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, običajno uvrščeni pod oznaki KN ex 8427 90 00 in ex 8431 20 00. Ročni vozički za premeščanje palet so opredeljeni kot vozički z dviznimi vilicami za manipuliranje palet, ki so namenjeni temu, da jih upravljavec na tleh z uporabo premičnega krmila potiska, vleče ali krmili na gladki, ravni in trdi površini. Ročni vozički za premeščanje palet imajo le eno funkcijo, in sicer da omogočijo dvigovanje tovora, z zamahovanjem krmila, do višine, primerne za prevažanje, in nimajo nobenih drugih dodatnih funkcij ali uporab, kot na primer (i) za premeščanje ali dvigovanje tovora, da bi se ga postavilo višje, ali za pomoč pri skladiščenju tovora (dvigalne naprave), (ii) za nakladanje ene palete na drugo (nakladalniki), (iii) za dvigovanje tovora na delovno površino (škarjasta dvigala) ali (iv) za dvigovanje in tehtanje tovora (vozički za tehtanje) („zadevni izdelek“).

— Po uvedbi ukrepov za zadevni izdelek se je znatno spremenil vzorec trgovanja, ki vključuje izvoz iz Ljudske republike Kitajske in Tajske v Skupnost, za takšno spremembo pa razen uvedbe datavte ni dovolj upravičenih vzrokov ali utemeljitev.

— Zdi se, da je sprememba vzorca trgovanja posledica sestavljanja ročnih vozičkov za premeščanje palet in njihovih osnovnih delov, ki je potekalo na Tajskem.

— Poleg tega dokazi opozarjajo na dejstvo, da so popravljalni učinki obstoječih protidampinških ukrepov za zadevni izdelek glede na količino in ceno oslABLjeni. Zdi se, da so znatne količine uvoza izdelka v preiskavi iz Tajske nadomestile uvoz zadevnega izdelka. Poleg tega obstajajo zadostni dokazi, da se je uvoz povečeval pri cenah, ki so precej nižje od neškodljive cene, določene v preiskavi, ki je privedla do obstoječih ukrepov.

Izdelek v preiskavi so ročni vozički za premeščanje palet in njihovi osnovni deli, kakor je opredeljeno v zgornjem odstavku, poslani iz Tajske („izdelek v preiskavi“), običajno uvrščeni pod istimi oznakami kot zadevni izdelek.

— Nazadnje ima Komisija na voljo zadostne *prima facie* dokaze, da so cene ročnih vozičkov za premeščanje palet in njihovih osnovnih delov dampinške v primerjavi z normalno vrednostjo, ki je bila predhodno določena za ročne vozičke za premeščanje palet in njihove osnovne dele.

⁽¹⁾ UL L 56, 6.3.1996, str. 1.

⁽²⁾ UL L 189, 21.7.2005, str. 1.

⁽³⁾ UL L 192, 19.7.2008, str. 1.

Če se med preiskavo poleg navedenih ugotovijo še druge prakse izogibanja v skladu s členom 13 osnovne uredbe, lahko preiskava zajame tudi te prakse.

D. POSTOPEK

Glede na zgoraj navedeno je Komisija ugotovila, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek preiskave v skladu s členom 13 osnovne uredbe ter registracijo uvoza ročnih vozil za premeščanje palet, poslanih iz Tajske, ne glede na to, ali so deklarirani s poreklom iz Tajske ali ne, v skladu s členom 14(5) osnovne uredbe.

(a) Vprašalniki

Da bi Komisija pridobila informacije, za katere meni, da so potrebne za njeno preiskavo, bo izvoznikom/proizvajalcem in združenjem izvoznikov/proizvajalcev na Tajskem, uvoznikom in združenjem uvoznikov v Skupnosti, ki so sodelovali v preiskavi, ki je privedla do obstoječih ukrepov, ter organom Ljudske republike Kitajske in Tajske poslala vprašalnike. Informacije se po potrebi lahko pridobi tudi od industrije Skupnosti in izvoznikov/proizvajalcev v Ljudski republiki Kitajski.

Vsekakor se morajo vse zainteresirane stranke nemudoma ali najpozneje v roku iz člena 3 te uredbe javiti Komisiji in po potrebi v roku iz člena 3(1) zahtevati vprašalnik, ker se rok iz člena 3(2) te uredbe uporablja na vse zainteresirane stranke.

Organi Ljudske republike Kitajske in Tajske bodo o začetku preiskave uradno obveščeni.

(b) Zbiranje informacij in zaslišanja

Vse zainteresirane stranke so vabljeni, da izrazijo svoja stališča v pisni obliki in zagotovijo ustrezna dokazila. Poleg tega lahko Komisija zasliši zainteresirane stranke, če te vložijo pisni zahtevek in v njem navedejo posebne razloge, zaradi katerih bi morale biti zaslišane.

(c) Izvzetje uvoza iz registracije ali ukrepov

V skladu s členom 13(4) osnovne uredbe je lahko uvoz izdelka v preiskavi izvzet iz registracije ali ukrepov, če pri uvozu ne gre za izogibanje.

Ker do možnega izogibanja prihaja zunaj Skupnosti, se v skladu s členom 13(4) osnovne uredbe lahko odobri izvzetje proizvajalcem izdelka v preiskavi, ki lahko dokažejo, da niso povezani

z nobenim proizvajalcem, za katero veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v členih 13(1) in 13(2) osnovne uredbe. Proizvajalci, ki želijo pridobiti izvzetje, morajo predložiti zahtevek z ustreznimi dokazili v roku, določenem v členu 3(3) te uredbe.

E. REGISTRACIJA

V skladu s členom 14(5) osnovne uredbe je treba uvoz izdelka v preiskavi registrirati, da se v primeru ugotovitve izogibanja zagotovi obračunavanje protidampinskih dajatev v ustrezni višini z veljavnostjo za nazaj, in sicer od datuma registracije takega uvoza.

F. ROKI

V interesu učinkovitega upravljanja je treba navesti roke, v katerih:

- se lahko zainteresirane stranke javijo Komisiji, pisno predstavijo svoja stališča in predložijo izpolnjene vprašalnike ali kakršne koli druge informacije, ki naj se upoštevajo med preiskavo,
- proizvajalci na Tajskem lahko zahtevajo izvzetje iz registracije uvoza ali iz ukrepov,
- zainteresirane stranke lahko vložijo pisni zahtevek, da jih zasliši Komisija.

Opozoriti je treba, da je uveljavljanje večine procesnih pravic, določenih v osnovni uredbi, odvisno od tega, ali se stranke javijo v roku iz člena 3 te uredbe.

G. NESODELOVANJE

V primerih, ko katera koli zainteresirana stranka zavrne dostop do potrebnih informacij, jih ne zagotovi v določenih rokih ali znatno ovira preiskavo, se lahko v skladu s členom 18 osnovne uredbe na podlagi razpoložljivih dejstev sprejmejočasne ali dokončne ugotovitve, in sicer pozitivne ali negativne.

Kadar se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stranka predložila napačne ali zavajajoče informacije, se te ne upoštevajo in se lahko uporabijo razpoložljiva dejstva. Če zainteresirana stranka ne sodeluje ali pa sodeluje le delno in zato ugotovitve temeljijo na razpoložljivih dejstvih v skladu s členom 18 osnovne uredbe, je lahko izid za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.

H. OBDELAVA OSEBNIH PODATKOV

Vsi osebni podatki, zbrani v tej preiskavi, bodo obdelani v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 z dne 18. decembra 2000 Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾.

I. POOBLAŠČENEC ZA ZASLIŠANJE

Opozoriti je treba tudi, da lahko zainteresirane stranke v primeru, ko menijo, da imajo težave pri uveljavljanju pravic do obrambe, zahtevajo posredovanje pooblaščenca GD TRADE za zaslišanje. Pooblaščenec deluje kot posrednik med zainteresiranimi strankami in službami Komisije, tako da po potrebi posreduje pri proceduralnih zadevah, ki vplivajo na zaščito njihovih interesov v tej preiskavi, zlasti glede zadev v zvezi z dostopom do dokumentacije, zaupnostjo, podaljšanjem rokov in predložitvijo pisnih in/ali ustnih stališč. Dodatne informacije in kontaktni podatki so zainteresiranim strankam na voljo na spletnih straneh pooblaščenca za zaslišanje na spletišču GD TRADE (<http://ec.europa.eu/trade>) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V skladu s členom 13(3) Uredbe (ES) št. 384/96 se začne preiskava, da se ugotovi, ali pri uvozu v Skupnost ročnih vozičkov za premeščanje palet in njihovih osnovnih delov, kot so šasije in hidravlike, poslanih iz Tajske, ne glede na to, ali so deklarirani s poreklom iz Tajske ali ne, uvrščenih pod oznaki KN ex 8427 90 00 in ex 8431 20 00 (oznaki TARIC 8427 90 00 11 in 8431 20 00 11), prihaja do izogibanja ukrepom, uvedenim z Uredbo (ES) št. 1174/2005, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 684/2008. Ročni vozički za premeščanje palet so opredeljeni kot vozički z dvignimi vilicami za manipuliranje palet, ki so namenjene temu, da jih upravljavec na tleh z uporabo premičnega krmila potiska, vleče ali krmili na gladki ravni trdi površini. Ročni vozički za premeščanje palet imajo le eno funkcijo, in sicer da omogočijo dvigovanje tovora, z zamahovanjem krmila, do višine, primerne za prevažanje, in nimajo nobenih drugih dodatnih funkcij ali uporab, kot na primer (i) za premeščanje ali dvigovanje tovora, da bi se ga postavilo više, ali za pomoč pri skladiščenju tovora (dvigalne naprave), (ii) za nakladanje ene palete na drugo (nakladalniki), (iii) za dvigovanje tovora na delovno površino (škarjasta dvigala) ali (iv) za dvigovanje in tehtanje tovora (vozički za tehtanje).

Člen 2

Carinskim organom se odredi, da na podlagi člena 13(3) in člena 14(5) Uredbe (ES) št. 384/96 sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza v Skupnost, opredeljenega v členu 1 te uredbe.

Registracija preneha veljati devet mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

Komisija lahko z uredbo odredi, da carinski organi prenehajo z registracijo uvoza v Skupnost za izdelke proizvajalcev, ki so zaprosili za izvzetje iz registracije in za katere je bilo ugotovljeno, da se ne izogibajo protidampinškim dajatvam.

Člen 3

1. Za vprašalnike je treba zaprositi pri Komisiji v 15 dneh od objave te uredbe v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Če zainteresirane stranke želijo, da se med preiskavo upoštevajo njihova stališča, se morajo javiti Komisiji, pisno predstaviti svoja stališča in predložiti izpolnjene vprašalnike ali kakršne koli druge informacije v 40 dneh od datuma objave te uredbe v *Uradnem listu Evropske unije*, razen če ni drugače določeno.

3. Proizvajalci na Tajskem, ki zahtevajo izvzetje iz registracije uvoza ali iz ukrepov, morajo predložiti zahtevek z ustreznimi dokazili v istem 40-dnevnem roku.

4. Zainteresirane stranke lahko tudi zaprosijo za zaslišanje pri Komisiji v istem 40-dnevnem roku.

5. Vse informacije v zvezi z zadevo in vsi zahtevki za zaslišanje, za vprašalnik ali za izvzetje uvoza iz registracije ali iz ukrepov morajo biti predloženi v pisni obliki (ne v elektronski obliki, razen če ni drugače določeno) in morajo vsebovati ime, naslov, elektronski naslov, telefonsko številko in številko telefaksa zainteresirane stranke. Vsa pisna stališča, vključno z informacijami, zahtevanimi v tej uredbi, izpolnjenimi vprašalniki in korespondenco, ki jih zainteresirane stranke predložijo na zaupni osnovi, se opremijo z oznako „*Interno*“⁽²⁾ ter se jim v skladu s členom 19(2) osnovne uredbe priloži nezaupna različica, ki je opremljena z oznako „*V pregled zainteresiranim strankam*“.

Naslov Komisije za korespondenco:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Pisarna: N105 04/090
B-1040 Brussels
Telefaks (32-2) 295 65 05

⁽²⁾ To pomeni, da je dokument samo za interno uporabo. Zaščiten je v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43). Je zaupen dokument v skladu s členom 19 osnovne uredbe in členom 6 Sporazuma STO o izvajanju člena VI GATT 1994 (Protidampinški sporazum).

Člen 4

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 12. septembra 2008

Za Komisijo
Peter MANDELSON
Član Komisije

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 924/2008**z dne 19. septembra 2008****o določitvi količinske omejitve za izvoz izvenkvotnega sladkorja in izvenkvotne izoglukeze do konca tržnega leta 2008/2009**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 61(1)(d) v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 61(1)(d) Uredbe (ES) št. 1234/2007 se lahko sladkor in izoglukeza, katerih proizvodnja presega kvoto iz člena 7 navedene uredbe, izvozi le v okviru količinske omejitve, ki jo je treba določiti.
- (2) Podrobna izvedbena pravila za izvoz izvenkvotnih količin, zlasti v zvezi z izvoznimi dovoljenji, so določena v Uredbi Komisije (ES) št. 951/2006 ⁽²⁾. Vendar je treba zaradi morebitnih priložnosti na izvoznih trgih določiti količinske omejitve za tržna leta.
- (3) Za nekatere proizvajalce sladkorja in izoglukeze v Skupnosti pomeni izvoz iz Skupnosti pomemben del gospodarskih dejavnosti in so izven Skupnosti vzpostavili tradicionalne trge. Izvoz sladkorja in izoglukeze na te trge je lahko gospodarsko uspešen tudi brez odobritve izvoznih nadomestil. Zato je treba za izvoz izvenkvotnega sladkorja in izvenkvotne izoglukeze določiti količinske omejitve, da bodo lahko zadevni proizvajalci Skupnosti še naprej oskrbovali svoje tradicionalne trge.
- (4) Ocenjuje se, da bi določitev količinske omejitve za izvoz izvenkvotnega sladkorja v višini 650 000 ton, v enakovredni količini belega sladkorja, in za izvoz izvenkvotne izoglukeze v višini 50 000 ton suhe snovi za tržno leto 2008/2009 ustrezala tržnemu povpraševanju.

- (5) Izvoz Skupnosti v nekatere bližnje namembne države in v tretje države, ki proizvodom iz Skupnosti priznavajo preferencialni uvozni režim, je trenutno v posebno ugodnem konkurenčnem položaju. Da bi čimbolj zmanjšali tveganje goljufije in preprečili morebitne zlorabe v zvezi s ponovnim uvozom ali ponovnim vnosom izvenkvotnega sladkorja ali izvenkvotne izoglukeze v Skupnost, je treba s seznama upravičenih namembnih držav izključiti nekatere bližnje namembne države.
- (6) Ker se ocenjuje, da je tveganje morebitnih zlorab v zvezi z izoglukezo zaradi narave proizvoda manjše, je treba tiste države zahodnega Balkana, katerih organi morajo izdati izvozno potrdilo, s katerim potrjujejo izvor sladkorja ali izoglukeze, namenjenih za izvoz v Skupnost, izvzeti iz te izključitve.
- (7) Ukrepi iz te uredbe so skladni z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1**Določitev količinske omejitve za izvoz izvenkvotnega sladkorja**

1. Za tržno leto 2008/2009, ki traja od 1. oktobra 2008 do 30. septembra 2009, znaša količinska omejitev iz člena 61(1)(d) Uredbe (ES) št. 1234/2007 za izvoz brez nadomestila izvenkvotnega sladkorja, ki spada pod oznako KN 1701 99, 650 000 ton.
2. Izvoz v okviru količinske omejitve, določene v odstavku 1, se dovoli za vse namembne države razen naslednjih:
  - (a) tretjih držav: Andora, Lihtenštajn, Sveti sedež (Vatikanska mestna država), San Marino, Hrvaška, Bosna in Hercegovina, Črna gora, Albanija, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija in Srbija, vključno s Kosovom v okviru Resolucije VSZN 1244/99;

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 178, 1.7.2006, str. 24.

- (b) ozemelj držav članic, ki niso del carinskega območja Skupnosti: Ferski otoki, Grenlandija, Helgoland, Ceuta, Melilla, občini Livigno in Campione d'Italia in območja Republike Ciper, v katerih vlada Republike Ciper ne izvaja učinkovitega nadzora;
- (c) evropskih ozemelj, za zunanje odnose katerih je odgovorna država članica, vendar niso del carinskega območja Skupnosti: Gibraltar.
- (b) ozemelj držav članic, ki niso del carinskega območja Skupnosti: Ferski otoki, Grenlandija, Helgoland, Ceuta, Melilla, občini Livigno in Campione d'Italia in območja Republike Ciper, v katerih vlada Republike Ciper ne izvaja učinkovitega nadzora;
- (c) evropskih ozemelj, za zunanje odnose katerih je odgovorna država članica, vendar niso del carinskega območja Skupnosti: Gibraltar.

Člen 2

Določitev količinske omejitve za izvoz izvenkvotne izoglukoze

1. Za tržno leto 2008/2009, ki traja od 1. oktobra 2008 do 30. septembra 2009, znaša količinska omejitev iz člena 61(1)(d) Uredbe (ES) št. 1234/2007 za izvoz brez nadomestila izvenkvotne izoglukoze, ki spada pod oznake KN 1702 40 10, 1702 60 10 in 1702 90 30, 50 000 ton suhe snovi.

2. Izvoz v okviru količinske omejitve, določene v odstavku 1, se dovoli za vse namembne države razen naslednjih:

- (a) tretjih držav: Andora, Lihtenštajn, Sveti sedež (Vatikanska mestna država), San Marino, Bosna in Hercegovina, Črna gora, Albanija in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija;

3. Izvoz proizvodov iz odstavka 1 je dovoljen le, če je sklادن s pogoji iz člena 4 Uredbe (ES) št. 951/2006.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. oktobra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. septembra 2008

Za Komisijo
Mariann FISCHER BOEL
Članica Komisije

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 925/2008**z dne 19. septembra 2008****o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 v okviru tarifnih kvot za perutninsko meso, odprtih z Uredbo (ES) št. 533/2007**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju naslednjega:

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1301/2006 z dne 31. avgusta 2006 o določitvi skupnih pravil za upravljanje uvoznih tarifnih kvot za kmetijske proizvode, ki se upravljajo s sistemom uvoznih dovoljenj ⁽²⁾, in zlasti člena 7(2) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 533/2007 z dne 14. maja 2007 o odprtju in upravljanju tarifnih kvot v sektorju za perutninsko meso ⁽³⁾ in zlasti člena 5(6) Uredbe,

(1) Uredba (ES) št. 533/2007 je odprla tarifne kvote za uvoz proizvodov v sektorju za perutninsko meso.

(2) Količine v zahtevkih za uvozna dovoljenja, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, so pri nekaterih kvotah višje od razpoložljivih. Zato je treba z določitvijo koeficienta dodelitve, ki se bo uporabil za zahtevane količine, določiti, v kakšnem obsegu se lahko izdajo uvozna dovoljenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za zahtevke za uvozna dovoljenja, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 533/2007 predloženi za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, se uporabijo koeficienti dodelitve iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 20. septembra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. septembra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 238, 1.9.2006, str. 13.⁽³⁾ UL L 125, 15.5.2007, str. 9.

PRILOGA

Številka skupine	Zaporedna številka	Koeficient dodelitve za zahteve za uvozna dovoljenja, predložene za podobdobje od 1.10.2008-31.12.2008 (v %)	Količine, za katere zahtevki za uvozna dovoljenja niso bili predloženi in ki jih je treba dodati količinam za podobdobje od 1.1.2009-31.3.2009 (v kg)
P1	09.4067	8,622108	—
P2	09.4068	23,785825	—
P3	09.4069	1,206287	—
P4	09.4070	14,423721	—

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 926/2008**z dne 19. septembra 2008****o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 v okviru tarifnih kvot za nekatere proizvode v sektorju za jajca in jajčni albumin, odprtih z Uredbo (ES) št. 539/2007**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1301/2006 z dne 31. avgusta 2006 o določitvi skupnih pravil za upravljanje uvoznih tarifnih kvot za kmetijske proizvode, ki se upravljajo s sistemom uvoznih dovoljenj ⁽²⁾, in zlasti člena 7(2) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 539/2007 z dne 15. maja 2007 o odprtju in upravljanju tarifnih kvot v sektorju za jajca in jajčni albumin ⁽³⁾ ter zlasti člena 5(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 539/2007 je odprla tarifne kvote za uvoz proizvodov v sektorju za jajca in jajčni albumin.
- (2) Količine v zahtevkih za uvozna dovoljenja, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, so pri nekaterih kvotah višje od razpoložljivih. Zato je treba z določljivo koeficienta dodelitve, ki se bo uporabil za zahte-

vane količine, določiti, v kakšnem obsegu se lahko izdajo uvozna dovoljenja.

- (3) Količine v zahtevkih za uvozna dovoljenja, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, so pri nekaterih kvotah nižje od razpoložljivih. Zato je treba določiti količine, za katere zahtevki niso bili predloženi, in jih dodati količinam, določenim za naslednje kvotno podobdobje –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Za zahtevke za uvozna dovoljenja, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2007 predloženi za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, se uporabijo koeficienti dodelitve iz Priloge k tej uredbi.

2. Količine, za katere zahtevki za uvozna dovoljenja niso bili predloženi v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2007 in ki jih je treba dodati količinam za podobdobje od 1. januarja do 31. marca 2009, so določene v Prilogi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 20. septembra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. septembra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.⁽²⁾ UL L 238, 1.9.2006, str. 13.⁽³⁾ UL L 128, 16.5.2007, str. 19.

PRILOGA

Številka skupine	Zaporedna številka	Koeficient dodelitve za zahteve za uvozna dovoljenja, predložene za podobdobje od 1.10.2008-31.12.2008 (v %)	Količine, za katere zahteve za uvozna dovoljenja niso bili predloženi in ki jih je treba dodati količinam za podobdobje od 1.1.2009-31.3.2009 (v kg)
E1	09.4015	(¹)	67 500 000
E2	09.4401	46,235244	—
E3	09.4402	(²)	4 924 232

(¹) Se ne uporablja: Komisiji ni bil posredovan noben zahtevek za izdajo dovoljenja.

(²) Se ne uporablja: zahteve zajemajo količine, ki so nižje od razpoložljivih.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 927/2008**z dne 19. septembra 2008****o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 v okviru tarifne kvote za perutninsko meso, odprte z Uredbo (ES) št. 1385/2007**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1301/2006 z dne 31. avgusta 2006 o določitvi skupnih pravil za upravljanje uvoznih tarifnih kvot za kmetijske proizvode, ki se upravljajo s sistemom uvoznih dovoljenj ⁽²⁾, in zlasti člena 7(2) Uredbe,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1385/2007 z dne 26. novembra 2007 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 774/94 o odprtju in zagotavljanju upravljanja določenih tarifnih kvot Skupnosti za perutninsko meso ⁽³⁾ in zlasti člena 5(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Količine v zahtevkih za uvozna dovoljenja, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, so pri nekaterih kvotah višje od razpoložljivih. Zato je treba z določitvijo koeficienta dodelitve, ki se bo uporabil za zahtevane količine, določiti, v kakšnem obsegu se lahko izdajo uvozna dovoljenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Za zahtevke za uvozna dovoljenja, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 1385/2007 predloženi za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, se uporabijo koeficienti dodelitve iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 20. septembra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. septembra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 238, 1.9.2006, str. 13.

⁽³⁾ UL L 309, 27.11.2007, str. 47.

PRILOGA

Številka skupine	Zaporedna številka	Koeficient dodelitve za zahteve za uvozna dovoljenja, predložene za podobdobje od 1.10.2008-31.12.2008 (v %)
1	09.4410	0,781217
2	09.4411	(¹)
3	09.4412	0,864805
4	09.4420	1,494472
5	09.4421	6,509981
6	09.4422	1,331328

(¹) Se ne uporablja: Komisiji ni bil posredovan noben zahtevek za izdajo dovoljenja.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 928/2008**z dne 19. septembra 2008****o izdaji uvoznih dovoljenj na podlagi zahtevkov, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 v okviru tarifne kvote za perutninsko meso s poreklom iz Izraela, odprte z Uredbo (ES) št. 1384/2007**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju naslednjega:

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

Količine v zahtevkih za uvozna dovoljenja, predloženih v prvih sedmih dneh meseca septembra 2008 za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, so v okviru kvote z zaporedno številko 09.4092 višje od razpoložljivih. Zato je treba z določitvijo koeficienta dodelitve, ki se bo uporabil za zahtevane količine, določiti, v kakšnem obsegu se lahko izdajo uvozna dovoljenja –

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1301/2006 z dne 31. avgusta 2006 o določitvi skupnih pravil za upravljanje uvoznih tarifnih kvot za kmetijske proizvode, ki se upravljajo s sistemom uvoznih dovoljenj ⁽²⁾, in zlasti člena 7(2) Uredbe,

Člen 1

Za zahtevke za uvozna dovoljenja, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 1384/2007 predloženi za podobdobje od 1. oktobra do 31. decembra 2008, se uporabijo koeficienti dodelitve iz Priloge k tej uredbi.

ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1384/2007 z dne 26. novembra 2007 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 2398/96 o odprtju in upravljanju nekaterih kvot za uvoz proizvodov iz perutninskega mesa s poreklom iz Izraela v Skupnost ⁽³⁾ in zlasti člena 5(5) Uredbe,

Člen 2

Ta uredba začne veljati 20. septembra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. septembra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 238, 1.9.2006, str. 13.

⁽³⁾ UL L 309, 27.11.2007, str. 40.

PRILOGA

Številka skupine	Zaporedna številka	Koeficient dodelitve za zahteve za uvozna dovoljenja, predložene za podobdobje od 1.10.2008-31.12.2008 (v %)
IL1	09.4092	10,916897
IL2	09.4091	(¹)

(¹) Se ne uporablja: Komisiji ni bil posredovan noben zahtevek za izdajo dovoljenja.

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 20. maja 2008

o državni pomoči Francije za gradnjo potniške ladje Le Levant (C 74/99 (ex NN 65/99))

(notificirano pod dokumentarno številko C(2007) 5419)

(Besedilo v francoskem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2008/746/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

podatke. Francoski organi so predložili pripombe v dopisih z dne 12. maja 1999 (A/33645) in 19. avgusta 1999 (A/36449).

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega pododstavka člena 88(2) Pogodbe,

(2) Komisija je ob upoštevanju pripomb z Odločbo z dne 2. decembra 1999⁽³⁾ sprožila formalni postopek preiskave v skladu s členom 88(2) Pogodbe glede pomoči, namenjenih gradnji potniške ladje Le Levant.

ob upoštevanju Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru in zlasti člena 62(1)(a) Sporazuma,

ob upoštevanju Direktive Sveta 90/684/EGS z dne 21. decembra 1990 o pomoči ladjedelništvu⁽¹⁾ in zlasti člena 4(7) Direktive,

(3) Francoski organi so po tej odločbi predložili pripombe z dopisi z dne 12. januarja 2000 (A/30357), 14. junija 2000 (A/34964), 30. aprila 2001 (A/33440) in 11. junija 2001 (A/34609). Komisija je prejela tudi pripombe s strani zainteresirane stranke Compagnie des Iles du Levant (v nadaljnjem besedilu „družba CIL“), ki so bile posredovane francoskim organom in na katere so francoski organi odgovorili.

po pozivu vsem zainteresiranim strankam, naj predložijo svoje pripombe v skladu z navedenimi členi⁽²⁾, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

(4) Odločba Komisije 2001/882/ES z dne 25. julija 2001 o državni pomoči Francije v obliki razvojne pomoči za potniško ladjo Le Levant, ki jo je zgradil Alstom Leroux Naval za uporabo v Saint-Pierre in Miquelonu⁽⁴⁾ je zaključila formalni postopek preiskave s sklepom, da je državna pomoč nezdržljiva s skupnim trgov, ter od Francije zahtevala, da „sprejme vse potrebne ukrepe za prekinitev in izterjavo [pomoči] od vlagateljev, ki so neposredni prejemniki pomoči in so sedanji lastniki potniške ladje“.

I. POSTOPEK

(1) Komisija je, potem ko je bila seznanjena s pomočjo, ki je predmet te odločbe, z dopisoma z dne 2. decembra 1998 in 4. junija 1999 francoske organe najprej zaprosila za

⁽¹⁾ UL L 380, 31.12.1990, str. 27.

⁽²⁾ UL C 33, 5.2.2000, str. 6, in UL C 23, 1.2.2007, str. 28.

⁽³⁾ UL C 33, 5.2.2000, str. 6.

⁽⁴⁾ UL L 327, 12.12.2001, str. 37.

- (5) Sodišče prve stopnje ES je Odločbo 2001/882/ES razveljavilo s sodbo z dne 22. februarja 2006 ⁽⁵⁾. Sodišče je zlasti menilo, da odločba Komisije ni vsebovala zadostnih utemeljitev, da bi lahko preverilo obstoj sestavnih elementov državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe.
- (6) Po sodbi Sodišča postopek preiskave, ki se je začel z Odločbo z dne 2. decembra 1999, še poteka.
- (7) Z ozirom na razloge sodbe Sodišča in na nove informacije, ki jih je Komisija prejela, je slednja štela za primerno, da na podlagi člena 88(2) Pogodbe ponovno pozove francoske organe in zainteresirane stranke, da predložijo svoje pripombe. Odločba Komisije z dne 2. decembra 1999, da sproži formalni postopek preiskave, je bila dopolnjena z Odločbo z dne 6. decembra 2006 ⁽⁶⁾.
- (8) Francoski organi so po tej odločbi najprej zaprosili za podaljšanje roka za odgovor, ki jim je bilo odobreno, predložili svoje pripombe z dopisi z dne 16. marca 2007 (A/32335) in 12. decembra 2007 (A/40301). Svoje pripombe so predložile tudi zainteresirane stranke, od teh družba CIL z dopisom, evidentiranim 21. marca 2007 (A/32446), in vlagatelj, nekdanji družbeniki solastniških družb, ki jih je podprla banka ⁽⁷⁾, z dopisi, evidentiranimi 1. marca 2007 (A/31951) in 7. marca 2007 (A/32026).
- (10) Francija je ukrepe priglasila Komisiji, da bi ta proučila, ali so ukrepi združljivi z določbami Skupnosti na področju državnih pomoči. Z dopisom z dne 27. januarja 1993 je Komisija obvestila Francijo, da se je po pregledu ukrepov odločila, da ukrepom ne bo nasprotovala na podlagi členov 92 in 93 Pogodbe (zdaj člena 87 in 88). Komisija je kljub temu poudarila, da je treba pri uporabi zadevnih pomoči upoštevati pravila in okvire prava Skupnosti glede pomoči v zvezi z nekaterimi sektorji.
- (11) V tej odločbi se sklicevanje na Loi Pons nanaša na določbe členov 238a HA I in IIIc splošnega davčnega kodeksa (v nadaljnjem besedilu „CGI“), kakor so bili v uporabi 23. novembra 1996, in jih je mogoče povzeti, kot sledi.

Člen 238a HA I CGI

- (12) Na podlagi člena 238a HA I CGI lahko podjetja odbijejo od svojih obdavčljivih prihodkov vsoto, ki je enaka skupnemu znesku dobičkonosnih naložb, realiziranih v določenih francoskih čezmorskih državah in ozemljih, med katerimi je tudi Saint-Pierre in Miquelon ⁽⁸⁾. Ta člen odstopa od splošnega sistema CGI, ki ne dovoljuje odbitka takih zneskov za namen ugotovitve obdavčljivih prihodkov podjetja.
- (13) Člen 238a HA IIIb CGI določa, da za naložbe v nekatere sektorje, med katere spada izletniška plovba, ne velja pravica do zmanjšanja iz odstavka I tega člena brez vnaprej prejetega soglasja ministra za proračun. Ta odobritev „se lahko dodeli po predhodno zaprosenem mnenju ministra za čezmorske države in ozemlja, če je naložba v gospodarskem interesu države, v kateri je realizirana, če je v skladu z regionalno in okoljsko politiko ozemlja ter če zagotavlja zaščito vlagateljev in tretjih oseb“.

Člen 238a HA IIIc CGI

- (9) Spremenjeni zakon z dne 11. julija 1986 o dopolnilnem finančnem zakonu za leto 1986 je predvideval davčne olajšave za določene francoske čezmorske naložbe (v nadaljnjem besedilu „Loi Pons“).
- (14) CGI določa, da fizične osebe plačujejo davek na prihodek. Davek se obračuna od neto prihodka davčnega zavezanca, ki ga sestavljajo vsi neto dohodki iz različnih prihodkovnih kategorij. Na splošno je neto prihodek v različnih kategorijah sestavljen iz lastnine, kapitala, plače itd., ki jih davčni zavezanci imajo ali prejemajo, ter iz dohodka dobičkonosnih poslov, ki jih zavezanci sklepajo, od katerih se odbijejo izgube v določenem letu v posamezni prihodkovni kategoriji.

⁽⁵⁾ Zadeva T-34/02, *EURL Le Levant 001 proti Komisiji*, ZOdl. 2006, str. II-267. Francija je najprej nameravala s prizivom razveljaviti Odločbo 2001/882/ES, priziv je Sodišče zavrnilo (sodba z dne 3. oktobra 2002, zadeva C-394/01, *Francija proti Komisiji*, Recueil 2002, str. I-8245).

⁽⁶⁾ UL C 23, 1.2.2007, str. 28.

⁽⁷⁾ Sporna družba je zaprosila, naj se njena identiteta ne objavi. V tej odločbi bo zato omenjena pod nazivom „banka“.

⁽⁸⁾ Otočje s površino 242 km², ki šteje okoli 6 500 prebivalcev. Saint-Pierre in Miquelon je ena od čezmorskih skupnosti, ki so oddaljene od kanadske obale (oddaljena okoli 25 km od Nove Fundlandije).

(15) Kljub temu člen 156(1a) CGI določa, da v kategoriji „industrijskih in trgovskih dobičkov“ odbitek ni dovoljen pri „izgubah, ki posredno ali neposredno izhajajo iz dejavnosti, ki spadajo med poslovne ali trgovske dobičke, če te dejavnosti ne vključujejo osebne, stalne in neposredne udeležbe enega od članov davčnega gospodinjstva (op. pr.: davčni subjekt je celotno gospodinjstvo) za izpolnjevanje nalog, potrebnih za to dejavnost. Tako je zlasti, ko je upravljanje dejavnosti pravno ali dejansko poverjeno osebi, ki ni član davčnega gospodinjstva, na podlagi pooblastila, delovne pogodbe ali katerega koli drugega dogovora“.

(16) Z odstopanjem od tega načela člen 238a HA IIIc CGI predvideva, da določbe člena 156(1a) ne veljajo za izgube, ki izhajajo iz zmanjšanja naložb iz odstavka I navedenega člena 238a HA in njihove uporabe, ko so naložbe realizirane po 1. januarju 1996 in jih predhodno odobri minister za proračun pod pogoji iz člena 238a HA IIIb.

2. Postopek financiranja potniške ladje Le Levant

(17) Banka in družba Compagnie des Iles du Ponant (v nadaljnjem besedilu „CIP“) sta leta 1996 oblikovali paket za financiranje gradnje in obratovanja prestižne potniške ladje manjše kapacitete (okoli 95 potnikov in 55 članov posadke), imenovane „Le Levant“. Paket je formaliziral protokol z dne 9. decembra 1996, sklenjen med banko, družbama CIP in CIL, hčerinsko družbo CIP, posebej ustanovljeno za potrebe projekta ⁽⁹⁾.

(18) Različne elemente paketa je mogoče povzeti na naslednji način.

Pomorsko solastništvo

(19) Banka in družba CIL sta oblikovali pomorsko solastništvo (v smislu zakona št. 67-5 z dne 3. januarja 1967 o statusu pomorskih ladij in drugih vodnih plovil), imenovano „solastništvo potniške ladje Le Levant“ z upravnim sedežem v Nantesu. Glede na njen statut je bil namen solastništva „financiranje, nakup, opremljanje in obratovanje prestižne potniške ladje, imenovane, Le Levant“.

⁽⁹⁾ CIL je hčerinska družba, ki jo stoddostno nadzira CIP. CIP jamči za vse obveznosti, ki jih CIL podpiše v okviru postopka financiranja paketa Le Levant. Komisija torej ugotavlja, da ni mogoče ločiti teh dveh pravnih oseb, zato bosta CIP in CIL izmenjaje uporabljeni v tej odločbi.

Solastništvo je obsegalo 740 solastniških deležev ali „quirats“, od katerih je družba CIL podpisala dva, banka pa ostalih 738.

(20) Predvideno je bilo, da solastništvo naroči potniško ladjo pri ladjedelnici Leroux & Lotz Naval v Franciji za ceno 228 550 000 francoskih frankov (FRF) (oziroma okoli 35 milijonov EUR ⁽¹⁰⁾). Potniško ladjo bi morali dobaviti leta 1998.

(21) Družba CIL je bila imenovana za upravljavca solastništva in bi morala proti plačilu poskrbeti za nadzor nad gradnjo potniške ladje in njeno obratovanje po dobavi.

Prodaja solastniških deležev

(22) Banka je svojih 738 solastniških deležev prodala vlagateljem, davčnim zavezancem, ki so želeli izkoristiti davčne olajšave iz Loi Pons. Vsak vlagatelj je za namene tega postopka ustanovil svojo družbo, v kateri je bil edini član in katere dejavnost je bila pridobivanje solastniških deležev in obratovanje potniške ladje v okviru solastništva („solastniške družbe“). Te družbe so imele status enoosebnih družb z omejeno odgovornostjo (ali „EURL“).

(23) Treba je poudariti, da je EURL, katere edini delničar je fizična oseba, davčno pregledna. Delničar torej v svojo davčno napoved (v kategorijo poslovnih in trgovskih dobičkov) vključi družbeni dobiček iz naslova EURL. Delničar lahko po potrebi izgube družbe krije s svojimi drugimi prihodki pod pogojem, da so ti iste narave. Vendar, glede na določbe člena 156(1a) CGI, izgub zaradi dejavnosti iz kategorije poslovnih in trgovskih dobičkov ne more kriti z drugimi prihodki, če v opravljanju nalog v okviru teh dejavnosti ni osebno udeležen eden od članov davčnega gospodinjstva.

(24) Vsak vlagatelj je moral pridobiti vsaj dva solastniška deleža. Cena paketa dveh solastniških deležev je bila 636 216 FRF (okoli 100 000 EUR). Solastniške družbe so pridobitev solastniških deležev financirale na naslednji način (za paket dveh solastniških deležev):

— kapitalski vložek delničarja v višini 50 000 FRF (okoli 7 700 EUR),

⁽¹⁰⁾ Zaradi dogodkov, ki so se zgodili pred uvedbo eura, so zneski informativno preračunani iz francoskih frankov v eure v menjalnem razmerju 6,5 FRF za 1 EUR.

— odobreno posojilo banke po fiksni stopnji 8 % za obdobje sedmih let od 31. decembra 1996 naprej. Za paket dveh solastniških deležev je bila višina zneska 554 683 FRF (okoli 85 300 EUR),

— delež pologa družbe CIL za jamstvo, sklenjeno z vsako solastniško družbo, za dobro upravljanje solastništva. Jamstvo je skupaj znašalo 40 000 000 FRF (okoli 6 150 000 EUR) oziroma 108 108 FRF (okoli 16 600 EUR) za paket dveh solastniških deležev, za kar je veljala letna obrestna mera v višini 8 %. Obresti so se od 31. decembra 1996 naprej letno pripisovale glavnici. Jamstvo je bilo v glavnici in obrestih, pripisanih glavnici, povračljivo od 31. decembra 2003.

- (25) Po prenosu vseh solastniških deležev, ki jih je imela banka, je bilo pomorsko solastništvo sestavljeno iz solastniških družb in družbe CIL (kot lastnice dveh solastniških deležev).

Faza obratovanja potniške ladje

- (26) Ladja Le Levant je po dogovoru od datuma dobave do konca leta 2003 obratovala kot potniška ladja. V skladu s statutom solastništva so si solastniške družbe dobičke in izgube poslovanja delile sorazmerno s svojimi deleži v lastništvu ladje. Vendar je treba poudariti, da je paket temeljil na predpostavki večjih izgub v prvih petih letih obratovanja ladje Le Levant ⁽¹¹⁾.

- (27) Potrebe po likvidnem kapitalu solastniških družb so izhajale iz:

— izida poslovanja solastništva; predvideno je bilo poslovanje z izgubo,

— plačil anuitet in stroškov bančnega posojila, ki ga je banka odobrila za nakup solastniških deležev, in

— upravnih stroškov družb.

- (28) Potrebe po likvidnem kapitalu bi morali kriti vlagatelji, ki so se uradno obvezali, da bodo vsako leto v obliki povečanja kapitala svojih solastniških družb ponovno vložili davčne prihranke iz naslova odbitih izgub iz obratovanja ladje v solastništvu (z izjemo zadnjega leta obratovanja, za katerega naj bi davčni prihranki ostali vlagateljem). Ta ponovna vlaganja davčnih prihrankov so bila v času obratovanja edini vir financiranja solastniških družb.

Zaključek poslovanja

- (29) Solastniške družbe so se medsebojno zavezale ob koncu obratovanja ladje banki prodati svoje solastniške deleže (in banka se jih je zavezala kupiti) v skupnem znesku 124 861 905 FRF (okoli 19 milijonov EUR). Ta cena, t. i. „osnovna cena“, se je lahko kljub temu spremenjala po predhodno določeni formuli glede na stopnje, ki so se dejansko uporabljale pri najvišji stopnji davka na prihodek v letih 1997–2003. Od osnovne cene so bile odbite obveznosti solastniških družb na datum prenosa (ki so pravzaprav ustrezale pologu za jamstvo družbe CIL s pripisanimi obrestmi). Neto cena je bila ocenjena na 56 494 213 FRF (okoli 8,7 milijona EUR) oziroma 153 101 FRF (okoli 23 500 EUR) za paket dveh solastniških deležev. Prenos je bil predviden najkasneje 29. februarja 2004.

- (30) Banka in družba CIL sta bili povezani z medsebojnimi zavezami, v skladu s katerimi bi morala CIL kupiti vse solastniške deleže banke po enaki ceni, kot jo je plačala banka. S tem prenosom, ki bi moral biti izpeljan najkasneje do 29. februarja 2004, bi družba CIL postala zakoniti lastnik potniške ladje Le Levant.

3. Soglasje francoskih organov

- (31) Banka in družba CIP sta francoskim organom predložili shemo, povzeto v drugem poglavju, da bi od njih pridobili potrebno soglasje za dodelitev davčnih olajšav, predvidenih v Loi Pons.

- (32) V soglasju z dne 26. novembra 1996, dodeljenem v skladu s členom 238a HA IIIb in c CGI, je minister za proračun odločil naslednje:

— solastniške družbe lahko od svojih davčnih rezultatov v letu nakupa solastniških deležev odbijejo znesek svojih naložb (osnova za odbitek je bila določena v višini 228,5 milijona FRF in povišana za morebitne stroške prenosa), in da

⁽¹¹⁾ Iz informativnih dokumentov, ki so jih predlagatelji projekta „Le Levant“ predložili francoski Komisiji za borzne postopke (COB) je razvidno, da bodo delničarji „... teoretično ponovno vložili skoraj vse svoje davčne prihranke in se s podpisom zavezali k letnemu povečanju kapitala solastniških družb. Povečanja kapitala bodo izvedena tako, da bo doseženo ravnotežje likvidnega kapitala družb, ne da bi to ustvarilo presežke“. Glede likvidnega kapitala solastniških družb je iz „napovedanih izkazov poslovnega izida solastništva“, priloženih k dokumentaciji za COB, razvidno, da je bil predviden negativen izid poslovanja za vsako leto v obdobju 1996–2003.

— določbe člena 156(1a) CGI ne morejo veljati za izgube, ki izhajajo iz nakupa ladje in njenega obratovanja (kar bi delničarjem solastniških družb posledično dovoljevalo, da izgube odbijejo od svojih prihodkov).

- (33) V besedilu soglasja so francoski organi posebej navedli nekatere elemente posla, in zlasti, da bosta družba CIP in banka „jamčili ... imetnikom deležev družb, ustanovljenih za nakup solastniških deležev, za odkup njihovih deležev po koncu petega leta obratovanja za znesek v višini 56,756 milijona FRF“.
- (34) Soglasje je dopolnjeval pogoj, da solastniške družbe obdržijo svoje solastniške deleže pet let po dobavi ladje in da je ladja vsaj pet let v čezmorski uporabi, predvsem na relaciji z odhodom iz in prihodom v Saint-Pierre in Miquelon. V tem obdobju naj bi delničarji obdržali svoje deleže v solastniških družbah.
- (35) Iz prošnje za soglasje je razvidno, da sta bili banka in družba CIP seznanjeni s tem, da je zaprosena davčna olajšava pomenila državno pomoč po členu 87 Pogodbe⁽¹²⁾. Banka in družba CIP sta shemo izvedli, kljub temu da v odločitvi o soglasju ni bila omenjena morebitna prijava te pomoči Komisiji v skladu s členom 88 Pogodbe ali njena združljivost s skupnim trgov.

4. Trenutno stanje

- (36) Po informacijah, s katerimi razpolaga Komisija, je bil postopek financiranja potniške ladje Le Levant izveden v skladu s shemo, povzeto v drugem poglavju.
- (37) Različne zaveze o prodaji in nakupu, ki so povezovale stranke v tem paketu, so se uporabile kot predvideno, tako je družba CIL januarja 2004 postala lastnik vseh solastniških deležev potniške ladje Le Levant za ceno 17 825 989 EUR.
- (38) Komisija ugotavlja, da po francoski zakonodaji združitve vseh deležev potniške ladje v lasti enega pomeni razpust

pomorskega solastništva. Solastniške družbe so bile razpuščene in izbrisane iz registra gospodarskih družb maja in julija 2004⁽¹³⁾.

III. RAZLOGI, KI SO VODILI K UVEDBI POSTOPKA

- (39) Komisija je v svojih odločitvah o uvedbi postopka z dne 2. decembra 1999 in 6. decembra 2006 ugotovila, da je uporaba Loi Pons pri paketu financiranja potniške ladje Le Levant delničarjem solastniških družb (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj) in družbi CIL prinesla olajšave ter da so bile te olajšave, katerih posledica je bilo zmanjšanje davčnih prihodkov, dodeljene iz državnih sredstev. Komisija je glede selektivnosti teh olajšav izpostavila, da je področje uporabe Loi Pons selektivno, saj se je shema nanašala le na naložbe v nekaterih francoskih čezmorskih skupnostih. Navsezadnje je Komisija ocenila, da lahko pomoč izkrivi konkurenco na trgu potniških ladij, za katerega je značilna obsežna trgovina med državami članicami. Komisija je torej ugotovila, da gre v zadevnem primeru za državno pomoč.
- (40) Komisija je glede združljivosti te pomoči s skupnim trgov menila, da ta ne izpolnjuje pogojev, ki se uporabljajo za razvojno pomoč iz člena 4(7) Direktive 90/684/EGS. Komisija je še posebej izrazila dvome glede pogoja, da mora biti dejanski lastnik ladje rezident ozemlja, upravičenega do razvojne pomoči, in glede obstoja dejanskega „razvojnega elementa“.
- (41) Komisija je posledično sprožila formalni postopek preiskave.

IV. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANK

- (42) Komisija je prejela pripombe družbe CIL in predstavnikov vlagateljev, ki jih podpira banka.

1. Pripombe družbe CIL

- (43) Družba CIL je najprej izrazila dvome glede uporabe Direktive 90/684/EGS. Družba CIL ocenjuje, da je cilj Direktive 90/684/EGS urejanje pomoči, do katerih so lahko neposredno ali posredno upravičene ladjedelnice z registrirano dejavnostjo v Skupnosti. Zato sklepa, da se lahko zgoraj navedena direktiva uporablja le za pomoči, ki koristijo neki ladjedelnici. Ker Komisija ni prikazala takšne koristi, svoje ocene pomoči ne more osnovati na Direktivi 90/684/EGS.

⁽¹²⁾ Prošnja za soglasje, ki sta jo predložili banka in družba CIP z dne 19. avgusta 1996 (v nadaljnjem besedilu „predlog dogovora“), strani 21–22.

⁽¹³⁾ Z izjemo dveh EURL, ki nista mogli biti izbrisani zaradi tehničnih razlogov, vendar sta nedejavni od 2. januarja 2004.

- (44) Družba CIL je nato spodbijala obstoj državne pomoči glede na merila iz člena 87(1) Pogodbe. Glede olajšave, ki jo je družba CIL domnevno prejela pri nakupu deležev ladje, ki so bili prej last vlagateljev, je družba CIL poudarila, da je deleže ladje od solastniških družb odkupila za 17 825 989 EUR. Ta cena naj bi bila višja od tržne vrednosti ladje, ki jo je junija 2004 znana ladijska agencija Barry Rogliano Salles ocenila med 14,5 in 16,1 milijona EUR. Cena naj bi bila višja tudi od te, po kateri je družba CIL junija 2004 ladjo prodala (15 322 581 milijonov EUR). Trditev Komisije, da je imela družba CIL korist od prednosti pri odkupu deležev vlagateljev po nižji ceni, torej ni bi bila točna.
- (45) Glede na prednost, ki jo je družba CIL domnevno imela pri obratovanju potniške ladje Le Levant, je družba CIL predstavila tri opažanja. Najprej za nepravilno ocenjuje mnenje, da je družba CIL uporabljala ladjo, saj jo je le upravljala v imenu solastništva, ki je bil pravi operater ladje. Družba CIL poleg tega ocenjuje, da Komisija ni dokazala, da je bilo obratovanje potniške ladje Le Levant zaradi pomoči ugodnejše od tistih, ki so na voljo drugim operaterjem, saj Komisija ni izmerila pomembnosti domnevne prednosti.
- (46) Glede kriterija trgovine med državami članicami družba CIL poudarja, da velja potniška ladja Le Levant za ladjo z majhno kapaciteto, da ladja v prvih petih letih ni obratovala v vodah Skupnosti, da so bile v tem času njene stranke večinoma iz Severne Amerike, tj. zunaj Skupnosti, ter da v svoji tržni niši nima evropskih konkurentov. Družba CIL dvomi, da bi bilo mogoče obratovanje potniške ladje Le Levant šteti, da je vplivalo na trgovino med državami članicami.
- (47) Družba CIL sicer ni bila deležna pomoči kot solastniška družba, saj kot družba zunaj matične dežele ni zavezana plačevanju davkov v Franciji in si tako tudi ni mogla znižati davkov.
- odločbo o uvedbi postopka, in njeno dopolnilno odločbo z dne 2. decembra 2006 je treba razumeti kot ponovno uvedbo (*ex novo*).
- (49) Vlagatelji ocenjujejo, da vsebuje dopolnilna odločba z dne 6. decembra 2006 vrsto napak in pomanjkljivosti, ki zadevajo vrzeli, na katere je v svoji sodbi z dne 22. februarja 2006 opozorilo Sodišče prve stopnje in se zlasti nanašajo na naravo poslovnih odnosov med vlagatelji, banko in družbo CIL.
- (50) Vlagatelji še poudarjajo, da so na predlog banke podpisali pristopno pogodbo, v kateri je bilo zapisano, da bodo deležni davčno ugodne sheme. Poudarjajo tudi, da nimajo nikakršnih strokovnih znanj za opravljanje dejavnosti upravljanja potniške ladje, saj večina od njih spada med višje kvalificirane kadre, strokovne delavce (zdravniki, farmacevti, odvetniki, sodni uradniki, notarji) ali upokojence. Čeprav je formalno res, da so bili delničarji solastniških družb, pa slednje niso posedovale drugega premoženja kot solastniških deležev in niso bile nikoli podjetja v smislu člena 87(1) Pogodbe. Vlagatelji naj ne bi bili gospodarski upravljavci, ki bi nosili mogoča tveganja takšne gospodarske dejavnosti, ampak le podpisniki finančnega projekta, ki naj bi imel minimalen donos, ki ga jamčijo predlagatelji paketa. To pomeni, da niti vlagatelji niti njihove solastniške družbe ali solastništvo, ki jih je združevalo, niso bili upravičeni do državne pomoči, saj niso opravljali gospodarske dejavnosti.
- (51) Vlagatelji nadalje ocenjujejo, da je Komisija naredila napako, s tem ko je za zadevno pomoč uporabila Direktivo 90/684/EGS. Menijo, da se navedena direktiva uporablja le za pomoč graditeljem ladij (to je ladjedelnicam), česar pa Komisija v tem primeru ni upoštevala. V tem oziru vlagatelji menijo, da ugotovitev Komisije temelji na površni analizi in da bi podrobnejša preiskava pokazala, da je bila pomoč dejansko dodeljena v korist ladjedelnice. Taka pogodba naj bi bila za ladjedelnico, ki je bila v finančnih težavah, prava rešilna bilka. Ker potniške ladje ne bi mogli zgraditi brez finančnega mehanizma, ki ga je dovoljeval Loi Pons, so zadevne davčne olajšave za ladjedelnico pomenile finančno prednost brez povračila.

2. Pripombe vlagateljev

- (48) Vlagatelji na začetku ocenjujejo, da je mogoče v postopku Komisije ugotoviti nepravilnosti. Sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. februarja 2006 je razveljavila odločbo o uvedbi postopka z dne 2. decembra 1999, saj je bila ta tesno povezana s končno razveljavljeno odločbo na način, tako da je Komisija ni mogla zakonito dopolniti z odločbo z dne 6. decembra 2006. Zaradi upoštevanja postopka bi morala Komisija sprejeti novo

V. PRIPOMBE FRANCOSKIH ORGANOV

- (52) V okviru svojih opazovanj francoski organi najprej opozarjajo, da je bil pravi predmet Loi Pons pomagati čezmorskim podjetnikom pri razvoju svojih dejavnosti, da bi nadomestili nekatere pomanjkljivosti, s katerimi se soočajo. Pri tem torej ni šlo za pomoč pomorski gradnji in zato v okviru tega projekta sami gradnji ni bila dodeljena nobena neposredna pomoč.

- (53) V zvezi s tem francoski organi tudi opozarjajo, da čeprav financiranje potniške ladje po Loi Pons zahteva uporabo sheme zunanjega izvajanja, ki vključuje vlagatelje v obliki solastništva in ki dejanskemu operaterju zagotavlja potniško ladjo, imajo ti vlagatelji samo vlogo podpisnikov finančnega projekta po sistemu „na ključ“ z morebitnimi davčnimi ugodnostmi, ki prenaša pomoč na operaterja, ki je dejansko deležen pomoči, kolikor mu shema dovoljuje, da sčasoma ladjo pridobi po ugodnih pogojih. Tako uradno spodbijajo, da lahko vlagatelji štejejo za prejemnike državne pomoči.
- (54) Glede selektivnosti pomoči francoski organi spodbijajo dodatni pretirani argument Komisije, da imajo organi pri dajanju potrebnih soglasij za davčne olajšave po Loi Pons vso svobodo. Francoski organi na prvem mestu izpostavljajo, da je navedeni vidik del Loi Pons, kakor ga je Komisija brez pridržkov potrdila. Nadalje se francoski organi čudijo, da so lahko kriteriji za dodelitev soglasja označeni kot nejasni, medtem ko jih upravna navodila natančno določajo in so enaka tistim, ki jih določata tako imenovana zakona Loi Paul in Loi Girardin, shemi državnih pomoči, ki ju je Komisija potrdila brez pridržkov glede te točke ⁽¹⁴⁾.
- (55) Francoski organi nadalje izpostavljajo, da ker se državna pomoč ni uporabila za gradnjo potniške ladje (in zlasti ker od nje ni imela koristi ladjedelnica, ki je gradila potniško ladjo Le Levant), se Direktiva 90/684/EGS ne more uporabiti.
- (56) Tudi če bi pomoč analizirali v okviru Direktive 90/684/EGS, francoski organi menijo, da so izpolnjeni pogoji za ugotovitev, da je zadevna pomoč združljiva z razvojno pomočjo v smislu člen 4(7) Direktive. V ta namen francoski organi izpostavljajo naslednje argumente.
- (57) Glede pogoja, da mora biti dejanski lastnik rezident države prejemnice in da družba prejemnica ne sme biti nedejavna podružnica tujega podjetja, francoski organi s sklicevanjem na oceno Komisije v podobnem primeru, imenovanem „Renaissance“ ⁽¹⁵⁾, navajajo, da je treba družbo CIL obravnavati kot dejanskega lastnika ladje in pravega prejemnika pomoči. Družba CIL je bila ustanovljena na ozemlju Wallis in Futuna, ki je upravičeno do razvojne pomoči, tako je pogoj rezidence izpolnjen. Poleg tega je družba CIL odgovorna za vse vidike obratovanja ladje, zato ni nedejavna podružnica.
- (58) Kar zadeva „razvojni element“, francoski organi navajajo naslednje pripombe:
- francoski organi najprej ocenjujejo, da mora biti opravljena ocena pomoči glede na poseben položaj Saint-Pierre in Miquelona, zlasti zaradi njegove oddaljenosti in težkih pogojev poslovanja, povezanih s klimatskimi razmerami ter geografskimi omejitvami, in še posebej zaradi gospodarskega in družbenega položaja otočja, ki je v krizi zaradi monokulturnega ribolova. V tem pogledu francoski organi poudarjajo pomen preusmeritve v turizem za poživitev lokalnega gospodarstva in trdijo, da bi bilo obratovanje potniške ladje Le Levant eden od redkih projektov za razširitev dejavnosti, ki bi lahko prispeval k tovrstni požitvi,
  - francoski organi nadalje navajajo, da je pozitiven učinek opaziti tudi pri zaposlovanju, saj je bilo za delo na ladji za prvih pet let obratovanja zaposlenih 16 oseb iz Saint-Pierre in Miquelona. Realizirani stroški na otočju se v zvezi z obratovanjem ladje med letoma 1999 in 2003 ocenjujejo na skupaj 3 328 891 EUR. K tem zneskom je treba prišteti še sredstva, porabljena na drugih ozemljih, upravičenih do razvojne pomoči, ob postankih ladje Le Levant med njenimi križarjenji.
- (59) Nazadnje francoski organi ocenjujejo, da bi bilo treba sorazmernost pomoči oceniti v relativni in ne v absolutni vrednosti. Učinek pomoči je treba oceniti po gospodarski moči otočja in njegovem gospodarskem potencialu.

⁽¹⁴⁾ Za Loi Paul glej Odločbo Komisije z dne 3. decembra 2001 (UL C 30, 2.2.2002, str. 13) in za Loi Girardin Odločbo Komisije z dne 11. novembra 2003 (UL C 16, 22.1.2004, str. 24).

⁽¹⁵⁾ Odločba Komisije 1999/719/ES z dne 30. marca 1999 o državni pomoči, ki jo Francija namerava dodeliti kot razvojno pomoč za prodajo dveh potniških ladij, zgrajenih v Chantiers de l'Atlantique, ki ju bo Renaissance Financial uporabljal v Francoski Polineziji (UL L 292, 13.11.1999, str. 23).

VI. ODGOVOR FRANCOSKIH ORGANOV NA PRIPOMBE ZAJINTERESIRANIH STRANK

- (60) Pripombe tretjih zainteresiranih strank so bile posredovane francoskim organom, te pa niso dale nobenih dodatnih pripomb.

VII. OCENA UKREPA

1. Postopek

(61) Najprej je treba odpraviti očitke o nepravilnosti postopka, ki so jih izrazili vlagatelji.

(62) Komisija se ne more strinjati z mnenjem, da bi razveljavitev Odločbe 2001/882/ES, ki jo je sprejelo Sodišče prve stopnje, lahko vodilo k razveljavitvi odločbe o uvedbi postopka z dne 2. decembra 1999. Po običajni sodni praksi razveljavitev akta institucije Skupnosti ne vpliva nujno na pripravljane akte, na podlagi katerih je bila sprejeta odločba ⁽¹⁶⁾.

(63) Institucija, katere akt je bil razglašen za ničnega, mora ob upoštevanju izreka sodbe o razveljavitvi akta in njene obrazložitve, sprejeti ustrezne ukrepe, potrebne za odpravo napak, ki so povzročile razveljavitev odločbe. V tem primeru je Sodišče prve stopnje razveljavilo Odločbo 2001/882/ES, saj Komisija ni upoštevala pravice do obrambe in obveznosti utemeljitve svojih zaključkov glede obstoja državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe.

(64) Glede aktov, ki jim je sledila končna odločitev v tej zadevi, sodba Sodišča nalaga Komisiji, da sprejme potreben pripravljane ukrepe, da bodo v celoti upoštevane pravice do obrambe, ki jih imajo države članice in zainteresirane stranke. To ne pomeni, da odločba o uvedbi postopka z dne 2. decembra 1999 velja za nično in se izključi iz postopka, kot menijo vlagatelji. Dovolj je, da se odločba spremeni in dopolni na mestih, kjer je pomanjkljiva, da bodo lahko francoski organi in zainteresirane stranke učinkovito predložili svoje pripombe, kot to predvideva člen 88(2) Pogodbe ⁽¹⁷⁾. To je v celoti doseženo z dopolnilno odločbo z dne 6. decembra 2006.

2. Obstoj državne pomoči

(65) Komisija po uvedbi formalnega postopka preiskave in ob upoštevanju argumentov, ki so jih predstavili francoski organi in zainteresirane stranke, ocenjuje, da so davčne olajšave v zvezi z gradnjo in obratovanjem potniške ladje *Le Levant*, pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1)

Pogodbe, po katerem „je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdržljiva s skupnim trgom, kolikor prizadene trgovino med državami članicami.“

(66) Da bi nacionalni ukrep veljal za državno pomoč, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji: (1) zadevni ukrep s pomočjo državnih sredstev daje prednost, (2) ta prednost je selektivna, kar pomeni, da daje prednost posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, in (3) ukrep izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco in lahko prizadene trgovino med državami članicami ⁽¹⁸⁾.

(67) Navesti je treba razloge, na podlagi katerih sprejeti davčni ukrepi, povezani z gradnjo potniške ladje *Le Levant*, izpolnjujejo te pogoje.

2.1 Obstoj prednosti zaradi dodeljenih državnih sredstev

(68) Določbe *Loi Pons*, ki se uporabljajo za zadevni paket, pomenijo odstopanje od splošne davčne zakonodaje, in ker omogočajo odbitke, večje od običajnih, dajejo prednosti davčnim zavezancem, za katere se uporabljajo. V skladu s to prednostjo se Francija odpoveduje davčnim prihodkom, s čimer se zmanjšujejo njena sredstva. Prednost je torej dana s pomočjo državnih sredstev.

(69) Akt, ki dodeljuje to prednost, je odločba o soglasju ministra za proračun z dne 23. novembra 1996. V skladu s soglasjem se korist člena 238a HA IIIb in c CGI dodeljuje „pomorskemu solastništvu potniške ladje *Le Levant*“.

(70) Prihodki iz naslova solastništva so obdavčljivi na ravni solastniških družb, ki to lastništvo sestavljajo, in na te družbe se nanaša možnost odbitka zneska nakupa solastniških deležev (ki so jim bili dodeljeni na podlagi člena 238a HA I CGI) od svojih davčnih rezultatov.

⁽¹⁶⁾ Sodba Sodišča z dne 12. novembra 1998 v zadevi C-415/96, *Španija proti Komisiji*, Recueil 1998, str. I-6993, točka 32.

⁽¹⁷⁾ Glej sodbo Sodišča Evropskih skupnosti v zadevi C-415/96, zlasti točki 33 in 34.

⁽¹⁸⁾ Glej, na primer, sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 10. januarja 2006 v zadevi C-222/04, *Ministero dell'Economia e delle Finanze proti Cassa di Risparmio di Firenze*, ZODL 2006, str. I-289, točka 129.

- (71) Odstopanje od člena 156(1a) CGI, dovoljeno na podlagi člena 238a HA IIIc CGI, koristi vlagatelj, katerih prihodki od solastniških deležev se obdavčijo (davek na prihodek) v skladu z davčno preglednostjo njihovih solastniških družb. Prednosti, ki jih prinaša soglasje, imajo neposreden finančni učinek na vlagatelje v obliki davčnih prihrankov, ki izhajajo iz odbitkov na podlagi pravil odstopanja iz Loi Pons.
- (72) Vendar je treba poudariti, da vlagatelji z davčnimi prihranki ne razpolagajo prosto, saj so v skladu s paketom, ki so ga francoske oblasti odobrile z odločbo o soglasju, porabljeni za vnaprej določen namen. Vlagatelji morajo upoštevati pogoje naložbe, ki so jih podpisali, kar pomeni, da morajo skoraj vse davčne prihranke znova vložiti v solastništvo v obliki povečanja kapitala svojih solastniških družb za pokritje stroškov financiranja potniške ladje Le Levant in izgub njenega obratovanja (glej uvodno izjavo 27).
- (73) Pri ugotavljanju upravičencev je treba temeljito proučiti pogoje nakupa in obratovanja ladje Le Levant.
- (74) Najprej je treba spomniti, da je bil v skladu z vlogo za soglasje, ki jo je vložila družba CIP, cilj paketa „nakup potniške ladje“⁽¹⁹⁾.
- (75) Vendar „družba CIP ne razpolaga s potrebnimi finančnimi sredstvi za nakup potniške ladje Le Levant z običajno obliko financiranja (s hipotekarnim kreditom)“. Družba CIP zato predlaga, da se ladja financira „s pomočjo finančnega paketa, ki je upravičen do davčne pomoči za čezmorske naložbe“, ki temelji na „finančni shemi, katere podlaga je ustanovitev pomorskega solastništva“. Zato bo banka „svojim strankam predlagala, da kupijo solastniške deleže,“ in „začela z javnim razpisom ...“⁽²⁰⁾.
- (76) Jasno je, da je bil namen paketa, da se družbi CIP omogoči nakup potniške ladje, katere lastnik bi postala, medtem ko je bila vloga vlagateljev, zbranih izmed strank banke, omejena le na financiranje tega nakupa.
- (77) Finančni paket, izbran v ta namen, je zelo pogost v okviru neobdavčenih čezmorskih naložb⁽²¹⁾, tj. „zunanji“ dogovor, v katerem družba, ki želi kupiti neko lastnino, vendar zanjo nima dovolj lastnih sredstev, pozove zunanje vlagatelje, da jo kupijo in dajo v uporabo operaterju, ki jo uporablja in ob koncu zakonsko predpisanega obratovalnega obdobja postane njen lastnik. V tovrstnih paketih se davčna ugodnost delno prenese na naročnika, delno pa na vlagatelja, s čimer si slednji zagotovi donos od naložbe. Ugodnost se najpogosteje prenese na naročnika z znižanjem najemnine, ki se zaračunava v obratovalnem obdobju („najemni“ paket).
- (78) Komisija je že ocenila vse vidike državne pomoči tovrstnih paketov, ki se nanašajo na financiranje ladij s pomočjo ugodnosti, ki jih prinaša Loi Pons, v zadevah „Club Med“⁽²²⁾ in „Renaissance“⁽²³⁾. Slednja je še zlasti primerna, saj obravnava zelo podoben postopek financiranja potniške ladje kot v zadevi Le Levant. V obeh zadevah gre za vlagatelje, ki jim njihov finančni položaj omogoča, da izkoristijo oprostitev davka, in ki v okviru solastništva kupujejo potniške ladje, ki jih za določeno obdobje v čezmorskih državah in ozemljih upravlja naročnik (družba Renaissance ali CIL), ki se obvezuje, da bo po koncu obdobja obratovanja od njih odkupil ladjo.
- (79) V zadevi „Renaissance“ je ladjo najel operater, davčne olajšave, do katerih so bili po Loi Pons upravičeni vlagatelji, pa so se nanj prenesli v obliki znižanja najemnine v skladu s tradicionalnim najemnim paketom, opisanim v uvodni izjavi 77. Francoski organi so pripomnili, da ta paket omogoča „dejanski prenos davčne pomoči nazaj na operaterja“. Komisija (ki je v svoji odločbi o uvedbi postopka ugotovila, da so vlagatelji „takojšnji upravičenci“ in „upravičenci merljive pomoči“⁽²⁴⁾) je ugotovila, da je „družba RF [Renaissance] dejanski upravičenec pomoči in glede na to, da je zavezana odkupiti ladje, lahko šteje kot njihov dejanski lastnik“. Komisija je tako razlikovala med vlagatelji, takojšnjimi upravičenci pomoči, in „dejanskimi“ upravičenci (v smislu pravil o državnih pomoči), na katere so bile davčne ugodnosti delno prenesene v obliki znižane najemnine, ki je bila pod tržno vrednostjo ladje⁽²⁵⁾.

⁽¹⁹⁾ Vloga za odobritev, stran 11.

⁽²⁰⁾ Vloga za odobritev, strani 11 in 15.

⁽²¹⁾ Glej informativno poročilo, pripravljeno v imenu odbora za finance, proračunski nadzor in računovodske evidence o davčnih oprostitvah v čezmorskih državah in ozemljih (senat, redno zasedanje 2002–2003, poročilo št. 51, priloženo potrjenemu zapisniku seje z dne 7. novembra 2003).

⁽²²⁾ UL C 279, 25.10.1995, str. 3.

⁽²³⁾ Omenjena Odločba 1999/719/ES.

⁽²⁴⁾ UL C 307, 7.10.1998, str. 6.

⁽²⁵⁾ Ta pristop je še potrdila nedavno uvedena praksa Komisije v zadevi „GIE fiscaux“: Odločba Komisije z dne 20. decembra 2006 o shemi pomoči, ki jo je izvajala Francija na podlagi člena 39 CA Splošnega zakonika o davkih (UL L 112, 30.4.2007, str. 41), točke 101 do 103.

- (80) V primeru potniške ladje Le Levant je bil prenos davčnih ugodnosti vlagatelj (takošnjih upravičencev) na družbo CIL drugačen. V zadevi „Renaissance“ so vlagatelji dajali potniške ladje v najem operaterju, v tej zadevi pa je družba CIL zgolj formalno razpolaga z ladjo kot upravljavec solastništva, ki je formalno dejanski operater ladje. Torej najemno razmerje, ki bi omogočalo prenos ugodnosti nazaj v obliki znižanja najemnine, ne obstaja.
- (81) Prenos ugodnosti na družbo CIL konkretno poteka na naslednji način.
- (82) Stroški nakupa ladje in izgube njenega obratovanja se kažejo v izgubah solastniških družb EURL. Vlagatelji lahko s pomočjo davčnih ugodnosti po Loi Pons te izgube odbijejo od svojih drugih obdavčljivih prihodkov in tako dosežejo davčne prihranke, ki so unovčena davčna ugodnost, ki v smislu prava Skupnosti pomeni državna sredstva. Vendar so se vlagatelji zavezali, da davčnih prihrankov ne bodo obdržali, ampak bodo večji del teh prihrankov namenili vpoklicem sredstev za kritje izgub družb EURL.
- (83) Navadno bi vlagatelj poskrbel, da se mu naložba (v tem primeru naložba v ladjo) povrne, da bi pokrila stroške nakupa in pridobil ustrezno stopnjo dobička. V najemnih dogovorih v zadevah „Club Med“ in „Renaissance“ je naročnik s plačilom najemnine dosegel tak učinek (ta najemnina je bila za naročnika ugodna, saj se mu je del davčne ugodnosti povrnil nazaj v obliki najemnine, nižje od tržne cene).
- (84) V običajnem scenariju bi stroške (kot so na primer stroški plačila najemnine ali kritje celotnih izgub) prevzela družba CIL in ne vlagatelj. V spodbijanem paketu pa morajo stroške kriti družbe EURL, ki pa se na podlagi vpoklicev sredstev pokrijejo iz davčnih prihrankov, ki so državna sredstva v smislu člena 87(1) Pogodbe. Družba CIL prav tako nima stroškov, ki bi jih navadno nosila v zvezi z obratovanjem ladje. Na podlagi vseh teh razlogov Komisija ocenjuje, da se je ugodnost prenesla z vlagateljev na družbo CIL. Treba pa je tudi poudariti, da na družbo CIL ni bila prenesena celotna davčna ugodnost. Vlagatelji v skladu s paketom zase obdržijo davčne prihranke, ki jim pripadajo v zadnjem letu obratovanja (2003).
- (85) Čeprav je princip paketa drugačen, pa se učinki ne razlikujejo od tistih iz zadeve „Renaissance“. Kot v zadevi „Renaissance“ dobi družba CIL možnost uporabe potniške ladje Le Levant v svojo korist od datuma njene dobave, s čimer prevzame formalno lastništvo ladje, ki pa bo veljavno šele ob zaključku dogovora. Kot v zadevi „Renaissance“ družba CIL ladjo uporablja, ne da bi ji bilo treba kriti dejanskih stroškov, saj se od nje ne zahteva nobeno finančno nadomestilo. Na ta način so znižani stroški obratovanja, ki bi jih družba CIL sicer morala pokrivati, kar pomeni ugodnost za družbo CIL.
- (86) Vlagatelji lahko brezplačno oddajo ladjo v uporabo družbi CIL le zaradi davčnih ugodnosti, ki jih prejemajo na podlagi Loi Pons in ki jim prek njihovih družb EURL omogočajo, da od svojih obdavčljivih dohodkov odbijejo nakupno ceno ladje in izgube svojih družb EURL, ki jih sestavljajo zlasti anuitete in obresti na posojilo banke za nakup solastniških deležev. Dobički, ki jih smejo družbe EURL odbiti, vsebuje tudi njihove deleže pri dobičku od obratovanja potniške ladje Le Levant v okviru omejitev, ki jih jamči družba CIL.
- (87) Ta paket in kritje stroškov financiranja ter delno stroškov obratovanja ladje Le Levant, ki ga vlagatelji zagotavljajo s pomočjo obveznega vpoklica sredstev za družbe EURL, sta namenjena temu, da lahko družba CIL koristi ugodnosti, ki jih omogoča Loi Pons. Ta mehanizem za prenos pomoči je bil eden od pogojev, predvidenih v vlogi za soglasje, in so ga francoski organi kot takega potrdili. Prenos sredstev vlagatelj v korist solastništva omogoča subvencioniranje obratovanja potniške ladje Le Levant, ki ga opravlja družba CIL. Brez tega obratovanje ladje s strani družbe CIL ne bi bilo gospodarsko upravičeno.
- (88) Vlagatelji donos od paketa unovčijo ob zaključku postopka financiranja z odprodajo svojih solastniških deležev in s tem, da lahko zase zadržijo davčne prihranke, ki jim pripadajo v zadnjem obratovalnem letu 2003 (ki niso pod hipoteko zaradi vpoklica sredstev).
- (89) Tako se državna sredstva razporedijo (sestavljena so iz davčnih prihrankov vlagatelj) med družbo CIL, na katero je nazaj prenesena skoraj celotna pomoč, in vlagatelje. Del ugodnosti, ki je prenesen na družbo CIL, je sestavljen iz zneskov vpoklicev sredstev, na katere so se vlagatelji odzvali v korist družb EURL.
- (90) Pripomba družbe CIL, da Komisija ni dokazala, da bi pomoč omogočila obratovanje potniške ladje Le Levant v ugodnejših razmerah od tistih, ki jih imajo na voljo drugi operaterji, zato ni sprejemljiva.

(91) Po informacijah Komisije naj cena prodaje potniške ladje Le Levant družbi CIL januarja 2004 ne bi vsebovala ugodnosti v korist družbi CIL. Pravzaprav je ceno odkupa po besedah družbe CIL oblikoval neodvisni pomorski posrednik in je bila višja od tržne vrednosti ladje. Komisija ne razpolaga z dokazi, ki bi ovrgli te informacije.

2.2 Opredelitev upravičencev do državnih sredstev kot „podjetij“

(92) Dodatni pogoj za opredelitev ukrepa kot državno pomoč je, da ugodnost spodbudi določena podjetja (ali določeno proizvodnjo). Pojem podjetja v smislu člena 87(1) Pogodbe zajema vsako podjetje, ki opravlja gospodarsko dejavnost, neodvisno od pravnega statusa tega podjetja in načina, kako se financira. Gospodarska dejavnost pa je vsakršna dejavnost, ki na danem trgu zagotavlja dobrine ali storitve⁽²⁶⁾.

(93) Nasprotno je Sodišče Evropskih skupnosti v zadevi *Cassa di Risparmio*, v kateri je moralo razlikovati med „operaterjem, ki je neposredno povezan s trgovino, in posredno drugim subjektom, ki nadzira tega operaterja v okviru skupne gospodarske enote, ki jo skupaj sestavljata,“ menilo, da „samo lastništvo delnic, tudi pod nadzorom, ni dovolj za opredelitev dejavnosti podjetja, ki je lastnik teh delnic, kot gospodarske, če pomeni zgolj uveljavljanje pravic, vezanih na status delničarja ali družbenika, ali če je primerno, prejemanje dividend, ki so zgolj sadovi iz naslova lastništva dobrine“⁽²⁷⁾.

(94) Sodna praksa kaže, da pravne oblike niso dovolj za opredelitev kot podjetje, ampak mora opredelitev temeljiti na analizi ekonomske realnosti vsakega primera posebej. Zato je potrebno status družbe CIL in vlagateljev utemeljiti na podlagi analize gospodarskih razmerij v paketu in tako določiti, na kakšen način se dejansko izvaja gospodarska dejavnost, vezana na obratovanje potniške ladje Le Levant.

(95) Najprej je treba omeniti, da so na podlagi formalnih pogojev paketa vlagatelji, ki so s svojimi družbami EURL združeni v solastništvu, predstavljeni kot solastniki

in operaterji ladje v svojo lastno korist. Pri tem se vloga družbe CIL omejuje na upravljavca ladje „za račun in na tveganje solastništva“⁽²⁸⁾. Seveda pa je povsem mogoče, da lastnik-operater vsakodnevno upravljanje svoje gospodarske dejavnosti poveri upravljavcu. To ne pomeni, da lastnik ni opredeljen kot podjetje v smislu pravil o državni pomoči, če izpolnjuje merila, ki jih oblikuje sodna praksa, namreč, da opravlja dejavnost, ki na danem trgu zagotavlja dobrine in storitve ter se ne omeji le na lastništvo delnic in prejemanje dividend.

(96) V tem primeru Komisija ugotavlja, da vsak vlagatelj po pogojih statuta solastništva prek solastniških deležev uveljavlja pravice do ladje. Uveljavljanje pravic je mogoče le kolektivno (vsak solastniški delež lastniku daje pravico do sorazmernega deleža prihodkov od obratovanja). Vlagatelji uveljavljajo svoje pravice v okviru skupščine delničarjev, v kateri ima vsaka solastniška družba sorazmerno pravico do glasovanja glede na njen delež v solastništvu. Iz tega vidika je položaj vlagateljev primerljiv s položajem delničarjev ali članov.

(97) Vlagatelji sicer niso dejavno vključeni v gospodarsko dejavnost potniške ladje Le Levant, ki je v celoti poverjena družbi CIL. Iz mandata upravljanja je jasno razvidno, da je družba CIL odgovorna za vse vidike obratovanja ladje in razpolaga z vsemi potrebnimi pristojnostmi, tako da je vsakršno vmešavanje vlagateljev v obratovanje ladje izključeno. Zato:

— je družba CIL odgovorna za opremljanje, vzdrževanje, uporabo in tehnično ter komercialno upravljanje ladje,

— družba CIL upravlja hotele in restavracije, pristanišča in turistične ture. Družba CIL je odgovorna za upravljanje pristaniških stroškov, pilotaže itd. Družba na splošno uporablja ladjo po najboljših gospodarskih pogojih ter „je pooblaščen za sklepanje čarterskih pogodb in na splošno za pogajanje o vseh poslih“ (člen 3.1 mandata upravljanja). Solastništvo je torej družbi CIL pustilo proste roke pri izvajanju te ključne gospodarske dejavnosti, to je ponujanja križarjenj na krovu ladje Le Levant,

⁽²⁶⁾ Glej na primer sodbo *Cassa di Risparmio*, točki 107 in 108.

⁽²⁷⁾ Prej navedena sodba *Cassa di Risparmio*, točke 109 do 114.

⁽²⁸⁾ Mandat upravljanja solastništva potniške ladje Le Levant, Priloga 4 dokumenta, predloženega COB (v nadaljnjem besedilu „mandat upravljanja“).

- „upravljaec ima v odnosu do tretjih oseb vse pristojnosti za upravljanje lastnine in dejavnosti solastništva ter lahko opravlja vse upravne posle, vključno z razpremljanjem ladje, ne more pa razpolagati z lastništvom“ (člen 6 mandata upravljanja). Solastništvo daje družbi CIL skoraj popolno avtonomijo. Družba CIL lahko na lastno pobudo in brez posvetovanja z vlagatelji prične z razpremo ladje, to je zaključila njeno obratovanje,
- na podlagi člena 6 mandata upravljanja, bo upravljaec „v imenu solastništva sprejel naslednje ukrepe: – zaposlil in upravljal osebje, organiziral delo na ladji [...]. Neomejena pooblastila, ki so poverjena upravljavcu zagotavljajo, da lahko slednji upravljaljske naloge v zvezi s solastništvom upravlja z največjo možno prožnostjo“.
- (98) Pasivna vloga vlagateljev pri obratovanju ladje ni rezultat poslovne izbire, ki bi jo lahko preprosto spremenili, ampak izhaja iz strukture paketa. Pod pogoji naloženih pogodb vsako solastniško družbo vodita dva soupravljalca, ki sta višja uslužbenca banke. Za vse praktične vidike ustanovitve in vodenja solastniških družb so odgovorni ti upravljalci ali osebe iz banke. Na skupščini delničarjev solastništva (kjer bi teoretično lahko vlagatelji uveljavljali svoje pravice do ladje in njenega obratovanja) pa solastniških družb ne zastopajo njeni člani, ampak upravljalci. Vlagatelj ne more imenovati drugih upravljalcev ali celo sam prevzeti vodenja svoje družbe EURL, ne da bi se odpovedal obljubi banke o odkupu solastniških deležev, ki pomeni jamstvo donosa od njegove naložbe. Glede izbora upravljalca solastništva in pogojev njegovega mandata je bila na ta položaj v statutih solastništva (ki sta jih pripravili banka in družba CIP) imenovana družba CIL, in je v praksi ni mogoče odstaviti, razen v primeru hude kršitve ali namerne napake. Komisija ugotavlja, da v paketu ni nobenega mehanizma, ki bi solastništvu omogočal dejansko vmešavanje v obratovanje potniške ladje Le Levant oziroma v samo gospodarsko dejavnost, saj je ta izključno stvar družbe CIL. Skratka je mogoče zaključiti, da so vlagatelji podpisali pristopno pogodbo, katere pogojev niso mogli prosto določiti.
- (99) Na koncu je pomembno ugotoviti, da ekonomsko tveganje v odnosu med lastnikom-uporabnikom in upravljalcem, ki je vezano na obratovanje ladje, navadno prevzame lastnik, saj je upravljaec plačan za opravljanje svojih storitev in ga izid poslovanja ne zadeva. V primeru potniške ladje Le Levant, pa vlagatelji, ki jim donos jamčijo pobudniki projekta, ne prevzemajo nase nobenih realnih tveganj v zvezi z rezultatom obratovanja potniške ladje Le Levant. Ta tveganja padejo v resnici na družbo CIL, ki je, čeprav razpolaga le z dvema solastniškima deležema od 740-ih, privolila, da bo nase prevzela vso odgovornost za izgube, večje od predvidenih pri obratovanju ladje v obdobju med letoma 1996 in 2003. Komisija ocenjuje, da razdelitev tveganja, ki je kot taka v običajnem odnosu med uporabnikom in upravljalcem nenavadna, dokazuje, da je družba CIL sama odgovorna za gospodarsko dejavnost.
- (100) Projekt Le Levant je bil potencialnim vlagateljem čisto upravičeno opisan ne kot ponudba za udeležbo v organizaciji in trženju križarjenj s potniško ladjo Le Levant, ampak kot „dobičkonosna naložba brez tveganj in brez upravljaljskih obveznosti“⁽²⁹⁾. Razmerje med družbo CIL in vlagatelji razkriva tudi dejstvo, da je „družba CIP prek svoje podružnice, družbe CIL“ opisana kot „lastnik in upravljaec solastništva“⁽³⁰⁾.
- (101) Ta organizacija dobro odraža namen paketa, po katerem mora družba CIL kupiti ladjo, vlagatelji pa smejo posredovati samo glede njenega financiranja, ne pa tudi glede njenega obratovanja. Edini razlog, zakaj so vlagatelji prek svojih družb uradni lastniki ladje, je davčna ureditev paketa in ne pomeni dejanske udeležbe v komercialni uporabi ladje.
- (102) Dejavnost vlagateljev je omejena na imetje lastniškega kapitala z namenom prejema donosa in brez prave udeležbe v obratovanju potniške ladje Le Levant. Nasprotno pa ima družba CIL, ki je formalno gledano le upravljaec, zagotovilo, da bo ob zaključku dogovora postala ekskluzivni lastnik ladje po ceni, katere izračun je bil vnaprej določen, in med čakanjem na pravno formalizacijo njenih pravic do ladje prosto odloča (za razliko od vlagateljev) o načinu obratovanja ladje. Družba CIL glede komercialne uporabe potniške ladje Le Levant ravna kot njen pravi lastnik.
- (103) Glede obratovanja potniške ladje Le Levant je mogoče kot podjetje v smislu člena 87(1) Pogodbe opredeliti le družbo CIL. Ker vlagatelji niso podjetja v tem smislu, ugodnosti, ki so jih prejeli od države v okviru paketa financiranja potniške ladje Le Levant, ne predstavljajo državne pomoči.

⁽²⁹⁾ Prospekt „Postanite solastnik potniške ladje ‚Le Levant‘“, vključen v dokumentacijo, predloženo COB.

⁽³⁰⁾ Isto. Po francoskem pomorskem pravu, biti solastnik ladje ne pomeni samodejno biti njen lastnik. To je le domneva, ki jo je mogoče potrditi ali zavrniti ob upoštevanju upravljaljskih nalog v zvezi z ladjo, da se prek teh nalog (imenovanje kapitana, odgovornost za pomorsko in/ali gospodarsko upravljanje) ugotovi, kdo je operater ladje (zakon št. 69-8 z dne 3. januarja 1969 o lastništvu ladij in pomorski prodaji, kakor je bil spremenjen, člena 1 in 2).

(104) Glede statusa ladjedelnice Komisija ugotavlja, da pripombe zainteresiranih strank v tem pogledu ne potrjujejo, da bi bila ladjedelnica deležna finančne ugodnosti v okviru državnih sredstev. Formalni postopek preiskave torej ni pokazal nobenega prepričljivega dokaza, na podlagi katerega bi lahko ladjedelnico šteli za prejemnico pomoči.

2.3 Selektivnost ukrepa

(105) Specifičnost državnega ukrepa, z ozirom na njeno selektivno uporabo, je eden od nujnih elementov pojma državne pomoči v smislu člena 87(1) Pogodbe. Zaradi tega je potrebno preveriti, ali zadevna davčna shema pomeni ugodnosti, ki ekskluzivno koristijo nekaterim podjetjem ali nekaterim področjem dejavnosti ⁽³¹⁾.

(106) Da bi bilo mogoče davčni ukrep opredeliti kot državno pomoč, morajo družbe prejemnice načeloma spadati v posebno kategorijo, ki jo določa pravna ali dejanska uporaba merila, vzpostavljenega z zadevnim ukrepom ⁽³²⁾. V tem primeru zadošča ugotovitev, da je preiskovani ukrep uporaba Loi Pons, davčna shema, ki se nanaša le na naložbe v določene francoske čezmorske skupnosti in katerega selektivni značaj je Komisija že potrdila v svoji odločbi z dne 27. januarja 1993 o nenasprotovanju državni pomoči na podlagi Loi Pons ⁽³³⁾.

(107) Komisija ocenjuje, da je selektivnost zadevnega ukrepa ugotovljena v zadostni meri na podlagi dejstva, da ta izhaja iz uporabe selektivne sheme po Loi Pons in da se ji v tem primeru ni potrebno opredeliti o razsodnosti francoskih organov pri dodelitvi soglasja v skladu s členom 238a HA IIIb CGI. Komisija je to vprašanje izpostavila zgolj za zagotovitev popolnosti preiskave.

2.4 Oškodovanje trgovine med državami članicami in izkrivljanje konkurence

(108) Francoski organi in družba CIL so trdili, da je potniška ladja Le Levant obratovala v Saint-Pierre in Miquelonu, torej na zelo omejenem trgu, na katerem ni bila dejavna nobena druga družba za križarjenja. Družba CIL se je prav tako sklicevala na majhno kapaciteto potniške

ladje Le Levant in na to, da je bila njena ponudba usmerjena predvsem k severno-ameriškim strankam. Zato francoski organi in družba CIL trdijo, da ugodnost, dodeljena družbi CIL, ni mogla povzročiti izkrivljanja konkurence in oškodovati trgovine med državami članicami.

(109) Spomniti je treba, da pomoč, katere namen je, da podjetje oprosti stroškov, ki bi jih sicer imelo v okviru tekočega upravljanja ali pri opravljanju običajnih dejavnosti, načeloma izkrivljajo konkurenčnost ⁽³⁴⁾. Odločeno je bilo, da vsaka pomoč podjetju, ki svoje dejavnosti opravlja na trgu Skupnosti, lahko vpliva na trgovino med državami članicami in povzroči izkrivljanje konkurence med državami članicami ⁽³⁵⁾.

(110) Komisija ocenjuje, da ni primerno, da križarjenje v Saint-Pierre in Miquelonu šteje za ločen trg. Potrošnik, ki bi načrtoval križarjenje v tej regiji, bi bil verjetno pripravljen tudi razmisliti o križarjenju na drugih destinacijah ali z izhodom iz drugih pristanišč, na njegov izbor pa bi vplivalo več faktorjev, na primer cena, na katero bi zadevni ukrep lahko vplival. Zato so križarjenja del večjega trga in ker je družba CIL zaradi finančne ugodnosti razbremenjena stroškov, ki bi jih sicer imela pri financiranju svoje gospodarske dejavnosti, pomeni, da bi pomoč lahko povzročila izkrivljanje konkurence na tem trgu.

(111) Glede oškodovanja trgovine med državami članicami je Komisija ugotovila, da je bila ponudba potniške ladje Le Levant pretežno usmerjena k severno-ameriškemu trgu in da je zato družba CIL sodelovala z ameriško turistično agencijo, ki je skrbela za promocijo in dodeljevanje križarjenj. Komisija vseeno poudarja, da ni izključeno, da bi pomoč lahko izkrivljala konkurenco znotraj Skupnosti, celo v primerih, ko prejemnik pomoči svojo proizvodnjo skoraj v celoti izvaža zunaj Skupnosti ⁽³⁶⁾. Poleg tega se zdi, da so bila nekatera križarjenja precej obsežno tržena tudi v Evropi.

(112) Zadevni ukrep zato lahko povzroči izkrivljanje konkurence in oškoduje trgovino med državami članicami.

⁽³¹⁾ Glej na primer sodbo Sodišča Evropskih skupnosti z dne 26. septembra 1996 v zadevi C-241/94, *Francija proti Komisiji*, Recueil 1996, str. I-4551, in z dne 1. decembra 1998 v zadevi C-200/97, *Ecotrade proti Altiforni e Ferriere di Servola*, Recueil 1998, str. I-7907.

⁽³²⁾ Glej, v tem pomenu, sodbo Sodišča Evropskih skupnosti v zadevi T-308/00, *Salzgitter proti Komisiji*, ZOdl. 2004, str. II-1933, točka 38.

⁽³³⁾ Glej uvodno izjavo 10.

⁽³⁴⁾ Glej sodbo z dne 19. septembra 2000 v zadevi C-156/98, *Nemčija proti Komisiji*, Recueil, str. I-6857, točka 30, in navedeno sodno prakso.

⁽³⁵⁾ Glej zlasti sodbo Sodišča z dne 17. septembra 1980 v zadevi 730/79, *Philip Morris proti Komisiji*, Recueil 1979, str. 2671, točki 11 in 12.

⁽³⁶⁾ Sodba Sodišča z dne 21. marca 1990 v zadevi C-142/87, *Belgija proti Komisiji*, Recueil 1990, str. I-959, točka 35.

2.5 Intenzivnost pomoči

- (113) Komisija ocenjuje, da pomoč obsega vse davčne prihranke, ki so jih vlagatelji prenesli na svoje solastniške družbe v obliki povečanja kapitala, k čemur so se obvezali v okviru pristopnega paketa financiranja potniške ladje Le Levant.
- (114) Francoski organi so trdili, da niso zmožni predložiti zneskov glede davčnih prihrankov, ne da bi opravili preverjanja davčnega položaja vsakega posameznega vlagatelja.
- (115) Komisija se v nobenem primeru ne čuti obvezana k predložitvi natančnih zneskov pomoči, temveč le k določitvi osnove za njen izračun. Vendar poudarja, da naj bi, brez kakršnega koli poseganja v izračun skupnega zneska pomoči, da po ocenah banke, opravljenih na podlagi profila „tipičnega vlagatelja“⁽³⁷⁾, realizirani davčni prihranki ob odbitku samo nakupne cene ladje dali kapitalne dobičke v višini 278 506 FRF na paket dveh solastniških deležev, to pomeni 102 490 200 FRF za 738 deležev, prodanih vlagateljem, kar pomeni približno 44,8-odstotno intenzivnost v primerjavi s ceno ladje.

3. Združljivost pomoči s skupnim trgom

Veljavne pravne določbe

- (116) Ker je Komisija ugotovila, da zadevni ukrep pomeni državno pomoč v smislu člena 87(1) Pogodbe, meni, da je treba preveriti njegovo združljivost s skupnim trgom. S tem v zvezi je Komisija v svojih odločbah za uvedbo postopka navedla, da je treba pomoč proučiti ob upoštevanju Direktive 90/684/EGS in glede na namen pomoči še ob upoštevanju člena 4(7) Direktive⁽³⁸⁾. Francoski organi in zainteresirane stranke so spodbijali primernost te pravne podlage zaradi razlogov, navedenih v poglavjih IV in V. Zato je treba proučiti razloge za izbiro te pravne podlage.
- (117) Odločba Komisije z dne 27. januarja 1993 o nenasprotnanju državni pomoči na podlagi Loi Pons je še zlasti predvidevala, da „uporabo zadevne pomoči urejajo

pravila in smernice iz prava Skupnosti v zvezi z [...] nekaterimi industrijskimi sektorji ...“. Zato navedena odločba ne zajema zadevne pomoči, spada na področje uporabe Direktive 90/684/EGS.

- (118) Francija in zainteresirane stranke trdijo, da Direktiva 90/684/EGS velja le za pomoči, namenjene graditelju ladij, in ker Komisija ni ugotovila dodelitve ugodnosti ladjedelnici, ki je zgradila potniško ladjo Le Levant, Direktiva 90/684/EGS za to zadevo ne velja. Komisija ne sprejme tega argumenta. Iz besedila člena 3(1) Direktive 90/684/EGS je razvidno, da se uporablja za „vse oblike pomoči lastnikom ladij ali tretjim osebam za pomoč pri gradnji ali predelavi ladij“. Za uporabo Direktive 90/684/EGS torej ni odločilna narava upravičenca, temveč namen pomoči, ki se dodeljuje, saj se ta direktiva nanaša pomoči „gradnji ladij“ in ne graditeljem ladij. Tako razlago potrjuje tudi sodna praksa Sodišča, ki v odgovoru na argument, da bi bilo treba v okviru Direktive 90/684/EGS upoštevati samo pomoči, namenjene gradnji ladij in ne njihovem obratovanju, ugotavlja, da njene določbe veljajo „ne le za vse oblike pomoči proizvodnji, ki jih neposredno prejmejo ladjedelnice, ampak tudi za pomoči iz člena 3(2), ki se nanaša na vse oblike pomoči lastnikom ladij ali tretjim osebam, pod pogojem, da se te pomoči dejansko uporabijo za gradnjo ali predelavo ladij v ladjedelnicah Skupnosti“⁽³⁹⁾.

- (119) Komisija zato potrjuje, da je treba združljivost pomoči s skupnim trgom preučiti v skladu z Direktivo 90/684/EGS.

Analiza združljivosti

- (120) V skladu s členom 4(7) Direktive 90/684/EGS se pomoči za gradnjo in predelavo ladij, ki so odobrene državi v razvoju v okviru razvojne pomoči, lahko štejejo za združljive s skupnim trgom, če so v skladu z določbami, ki jih je v ta namen sprejela delovna skupina št. 6 Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) v svojem soglasju glede razlage členov 6, 7 in 8 Sporazuma o izvoznih kreditih za ladje in z vsemi njegovimi dodatki ali popravki (v nadaljnjem besedilu: merila OECD).

⁽³⁷⁾ Glej dopolnilno odločbo z dne 6. decembra 2006, točka 72.

⁽³⁸⁾ Direktiva 90/684/EGS je prenehala veljati dne 31. decembra 1997. Še vedno pa ostaja primerna za analizo te zadeve glede na to, da so bile njene določbe veljavne v trenutku dodelitve pomoči v skladu s Sporočilom Komisije o določitvi pravil, ki se uporabljajo pri presoji nezakonitih državnih pomoči (UL C 119, 22.5.2002, str. 22).

⁽³⁹⁾ Sodba Sodišča z dne 18. maja 1993 v pridruženih zadevah C-356/90 in C-180/91, Belgija proti Komisiji, Recueil 1993, str. I-2323, točka 14.

- (121) Kot je Komisija obvestila države članice z dopisom SG (89) D/311 z dne 3. januarja 1989, morajo projekti razvojne pomoči izpolnjevati naslednja merila OECD:
- ladje ne smejo obratovati pod zastavo ugodnosti,
  - če pomoči ni mogoče uvrstiti med javne razvojne pomoči v okviru OECD, mora dajalec pomoči potrditi, da je pomoč dodeljena na podlagi medvladnega sporazuma,
  - dajalec pomoči mora priskrbeti primerna zagotovila, da dejanski lastnik biva v državi upravičenki pomoči in da podjetje, ki je upravičeno do pomoči, ni nedejavna podružnica tujega podjetja (države, ki so upravičene do pomoči, niso le države v razvoju v skladu z razvrstitvijo OECD, ampak tudi čezmorske države in ozemlja, vezana na Evropsko unijo, vključno s francoskimi čezmorskimi ozemlji),
  - upravičenec se mora obvezati, da ladje ne bo prodal brez dovoljenja javnih organov.
- (122) Poleg tega mora ugodnost pomeniti vsaj 25 % dodeljene pomoči.
- (123) Kot je že bilo navedeno, mora Komisija preveriti tudi, da projekt vsebuje pravi „razvojni element“. Sodišče⁽⁴⁰⁾ je ocenilo, da mora Komisija „razvojni element“ projekta in spoštovanje meril OECD preveriti ločeno. Torej mora Komisija preveriti, ali imajo projekti res razvojni cilj in ali brez pomoči ne bi bili izvedljivi (to pomeni, da je pomoč nujna).
- (124) Kot je Komisija navedla v svojih odločbah o uvedbi postopka, zadevna pomoč ustreza merilom OECD iz naslednjih razlogov:
- potniška ladja Le Levant obratuje pod francosko zastavo. Pogoj, da ladja ne sme obratovati pod zastavo ugodnosti, je tako izpolnjen,
  - otočje Saint-Pierre in Miquelon je na seznamu držav upravičenk do razvojne pomoči, ki je priložen dopisu SG (89) D/311, ki ga je Komisija poslala državam članicam,
  - Komisija poudarja, da bo družba CIL v skladu s paketom postala edini lastnik ladje in bo v vmesnem času ladjo uporabljala pri svojih poslovnih dejavnostih kot njen dejanski lastnik. Glede pogoja rezidence lastnika Komisija ugotavlja, da je treba družbo CIL šteti za pravega lastnika potniške ladje Le Levant⁽⁴¹⁾. CIL ima namreč svoj sedež na ozemlju Wallis in Futuna. To otočje sicer ni „država prejemnica“ (kar pa je otočje Saint-Pierre in Miquelon), ker pa sta obe otočji na seznamu Komisije, ki našteva države, ki bi lahko bile upravičene do razvojne pomoči, Komisija glede tega ne bo nasprotovala. Poleg tega družba CIL ni nedejavna podružnica tujega podjetja,
  - ladja se ne sme prodati brez soglasja francoskih organov, saj je pomoč dodeljena pod pogojem, da družba CIL ladjo dejansko uporablja najmanj pet let pretežno za poti, katerih cilj ali izhodišče je Saint-Pierre in Miquelon,
  - intenzivnost pomoči je večja od 25 % (glej uvodno izjavo 115).
- (125) Komisija mora preveriti še „razvojni element“ oz. se prepričati, da bo pomoč prispevala k razvoju območja, ki je upravičeno do pomoči. Ta analiza mora upoštevati okoliščine in posebne potrebe zadevnega območja. Francoski organi so poudarili, da je bilo gospodarstvo otočja Saint-Pierre in Miquelon v času dodelitve pomoči v zelo težkem položaju. Otočje je bilo že v preteklosti odvisno od industrijskega ribolova. Zaradi hitrega in obsežnega propada te dejavnosti v letu 1993, ki je sledil za Francijo neugodni rešitvi spora s Kanado glede ribolovnih pravic in kanadskemu moratoriju na ribolov na polenovko, je bilo treba gospodarstvo tega območja preusmeriti. Majhnost otočja in števila njegovega prebivalstva, njegova precejšnja izoliranost in ozka usmerjenost gospodarstva so znatno zmanjšali možnosti take preusmeritve. Preusmerjanje na turizem na osnovi neokrnjene narave na otočju in bližine severno-ameriške celine bi bilo lahko zanimiva možnost. Ker Saint-Pierre in Miquelon ne more ponuditi dolgega turističnega bivanja, se je zdelo primerno otočje razviti kot pristanišče za križarke.

⁽⁴⁰⁾ Sodba Sodišča z dne 5. oktobra 1994 v zadevi C-400/92, Nemčija proti Komisiji, Recueil 1994, str. I-4701.

⁽⁴¹⁾ Ta analiza je v skladu z analizo v prej omenjeni zadevi „Renaissance“.

- (126) V pripombah, ki so bile predložene po odločbi o uvedbi postopka z dne 2. decembra 1999, so francoski organi zatrdili, da uporaba potniške ladje Le Levant pripomore k razvoju otočja Saint-Pierre in Miquelon predvsem z ustvarjanjem delovnih mest in s prihodki, ki jih ladja ustvari na ozemlju.
- (127) Komisija je v Odločbi 2001/882/ES ocenila, da manjka „razvojni element“⁽⁴²⁾. To mnenje temelji predvsem na ugotovitvah o ekonomskih učinkih pomoči:
- Komisija je na osnovi informacij, ki jih je imela na voljo, ugotovila, da bi lahko finančne prihodke obratovanja potniške ladje Le Levant v obdobju med letoma 1999 in 2001 ocenili na 5,52 milijona FRF, tj. okoli 0,84 milijona EUR,
  - glede ustvarjanja delovnih mest je Komisija na podlagi navedb francoskih organov o tem, da „so se štirje nekdanji ribiči z otočja usposabljali za delo na ladji“, ocenila, da ni bilo na tem področju nobenega dokazanega učinka,
  - in končno, glede učinka na razvoj infrastrukture otočja in na posredne prihodke, nastale zaradi drugih operaterjev, ki prav tako organizirajo križarjenja, je Komisija ugotovila, da trditve francoskih organov niso bile izmerjene količinsko in da pri ocenitvi ukrepa pomoči potniški ladji Le Levant tega elementa ni bilo nujno upoštevati.
- (128) Komisija je do teh zaključkov prišla na osnovi informacij, ki jih je imela ob sprejetju odločbe. Kot je jasno razvidno iz sodbe Sodišča, ki je sledila tožbi za razveljavitev v omenjeni zadevi C-394/01⁽⁴³⁾, je Komisija osnovala svojo odločbo le na podlagi poznanih elementov iz uradnega postopka preiskave, ki je bil sprožen z odločbo z dne 2. decembra 1999, ki pa ni vseboval nekaterih informacij, ki so jih francoski organi predložili šele med postopkom pred Sodiščem.
- (129) Francoski organi in zainteresirane stranke so v novih pripombah, ki so sledile dopolnilni odločbi Komisije z dne 6. decembra 2006, podali informacije, ki jih Komisija v času sprejetja Odločbe 2001/882/ES ni imela in ki kažejo drugačno podobo finančnih prihodkov od obratovanja potniške ladje Le Levant.
- (130) Glede ustvarjanja delovnih mest je iz pripomb francoskih organov razvidno, da je bilo med letom 1999 in 25. julijem 2001 na potniški ladji Le Levant zaposlenih vsaj 14 oseb iz Saint-Pierre in Miquelona. K delovnim mestom na morju je treba prišteti še delovna mesta na kopnem v sklopu sodelovanja z dobavitelji in lokalnimi ponudniki storitev. Francoski organi ocenjujejo, da je obratovanje potniške ladje Le Levant med letom 1999 in 25. julijem 2001 ustvarilo vsaj 10 delovnih mest na kopnem⁽⁴⁴⁾.
- (131) V skladu z istimi informacijami francoskih organov je obratovanje potniške ladje Le Levant v obdobju med letoma 1999 in 2001 ustvarilo 1,66 milijona EUR neposrednih stroškov v Saint-Pierre in Miquelonu (povezanih z oskrbo ladje, prevozom potnikov itd.)⁽⁴⁵⁾.
- (132) V nasprotju z informacijami, s katerimi je Komisija razpolagala leta 2001, je mogoče na podlagi novih informacij ugotoviti kvantitativen učinek na področju ustvarjanja delovnih mest. Glede na majhnost trga dela na tem območju in glede na število iskalcev dela (409 oseb leta 1999)⁽⁴⁶⁾ ta učinek nikakor ni zanemarljiv. Iz informacij je razvidno tudi, da so neposredni stroški, povezani z obratovanjem potniške ladje Le Levant v Saint-Pierre in Miquelonu, dvakrat višji od zneskov, ki jih je Komisija navedla v svoji utemeljitvi Odločbe 2001/882/ES⁽⁴⁷⁾.

⁽⁴²⁾ Odločba 2001/882/ES, uvodna izjava 33.

⁽⁴³⁾ Glej opombo 5.

⁽⁴⁴⁾ Po ocenah francoskih organov je bilo v prvih petih letih obratovanja ladje Le Levant, tj. med letoma 1999 in 2003, na potniški ladji zaposlenih od 14 do 16 oseb iz Saint-Pierre in Miquelona. V istem obdobju se je z obratovanjem potniške ladje Le Levant ustvarilo še 11 do 12 delovnih mest na kopnem. Kar zadeva načelo pravne varnosti, bo Komisija v tej odločbi upoštevala le dejstva, ki se nanašajo na obdobje pred Odločbo 2001/882/ES. Prav tako bo Komisija upoštevala le najnižje število delovnih mest.

⁽⁴⁵⁾ To obdobje zajema celotno leto 2001. Poleg tega je mogoče opaziti, da francoski organi ocenjujejo stroške, ki jih je potniška ladja Le Levant neposredno ustvarila v letih 2002 in 2003 v znesku 1,66 milijona EUR na leto, kar pomeni okoli 3,4 milijona EUR v prvih petih letih obratovanja potniške ladje Le Levant.

⁽⁴⁶⁾ Število iskalcev dela dne 31. decembra 1999 (poročilo „Saint-Pierre in Miquelon leta 1999“, ki ga je izdal Institut d'émission des départements d'outremer).

⁽⁴⁷⁾ Oziroma okoli 1,66 milijona EUR v obdobju 1999–2001 v primerjavi z 0,84 milijona EUR (5,52 milijona FRF), kolikor je Komisija ocenila v Odločbi 2001/882/ES.

- (133) Na podlagi novih informacij je mogoče ugotoviti, da je pomoč potniški ladji *Le Levant* zagotovila ekonomske prihodke, ki so sicer omejeni, pa vendar dovolj veliki za prispevek k gospodarskemu razvoju otočja Saint-Pierre in Miquelon.
- (134) Francoski organi so poleg tega poudarili, da bi pomoč lahko na splošno prispevala k razvoju Saint-Pierre in Miquelona s spodbujanjem nujne razvejanosti njegovega gospodarstva. V tem pogledu je Komisija s postopkom preiskave ugotovila, da je bilo gospodarstvo Saint-Pierre in Miquelona do leta 1993 skoraj izključno odvisno od industrijskega ribolova, potem pa je postalo odvisno od javnega sektorja in javnih naročil⁽⁴⁸⁾.
- (135) Komisija se strinja, da so zaradi odvisnosti od tako majhne ponudbe delovnih mest in nizkih dohodkov, možnosti razvoja nekega območja manjše. Prav tako priznava, da je bila glede na geografske posebnosti Saint-Pierre in Miquelona ter omejenost njegovega notranjega trga večja razvejanost gospodarstva koristna za njegov razvoj, in da bi bil lahko razvoj turistične dejavnosti obetaven dejavnik za večjo razvejanost gospodarstva v času odobritve pomoči. Komisija se strinja tudi s pripombami francoskih organov glede majhnosti otočja, zaradi katere so možnosti turistične ponudbe za daljše bivanje na otočju manjše, so pa zato možnosti razvoja dejavnosti križarjenj toliko večje.
- (136) Komisija v skladu z informacijami francoskih organov ugotavlja, da je število potnikov na križarjenjih, ki obiščejo otočje, v letih pred odobritvijo pomoči in pred začetkom obratovanja potniške ladje *Le Levant* zelo nihalo, vendar se zdi, da se je od leta 2000⁽⁴⁹⁾ naprej ustalilo na nekoliko višji ravni.
- (137) Naj bo prispevek k razvoju Saint-Pierre in Miquelona še tako resničen, se lahko kljub temu zdi skromen, predvsem v primerjavi z intenzivnostjo pomoči. Vendar Komisija meni, da je treba združljivost pomoči s skupnim trgov ocenjevati glede na razmerje med prispevkom k razvoju, ki ga pomoč lahko prinese Saint-Pierre in Miquelonu, in razsežnostjo izkrivljanja trgovine med državami članicami, ki ga pomoč lahko povzroči. Glede tega Komisija meni, da čeprav ni dvoma, da bo imela pomoč negativen učinek na trgovino med državami članicami, kot je bilo prikazano v poglavju 2.4, je verjetno, da bo ta učinek zelo omejen glede na posebne okoliščine zadeve. V zvezi s tem Komisija poudarja naslednje:
- *Le Levant* je ladja z majhno kapaciteto, ki lahko sprejme le okoli 95 potnikov, kar samodejno zmanjša njen vpliv na trg,
  - ponudba križarjenj na potniški ladji *Le Levant* z odhodom iz Saint-Pierre in Miquelona (kar je zunaj voda Skupnosti) je bila pretežno usmerjena na severno-ameriški trg⁽⁵⁰⁾, tako zaradi trgovskih mrež družbe CIL kot zaradi dejstva, da je zaradi svojega geografskega položaja „vozlišče“ za križarjenja (približno 4 600 kilometrov od Pariza in le 25 kilometrov od kanadske obale)⁽⁵¹⁾,
  - Komisija poudarja tudi, da v skladu z informacijami, ki so ji bile predložene, noben drug operater v Skupnosti ne ponuja oziroma v zadevnem obdobju ni ponujal križarjenj na območju Saint-Pierre in Miquelona in da so bila križarjenja na potniški ladji *Le Levant* s svojim razkošjem in neobičajnimi destinacijami usmerjena v zelo ozek segment trga križarjenj, ki je v Evropi manj razvit.
- (138) Na podlagi tega Komisija ugotavlja, da bi zadevna pomoč lahko prispevala k razvoju Saint-Pierre in Miquelona z ustvarjanjem delovnih mest in povečanjem razvejanosti njegovega gospodarstva ter da je prispevek, čeprav skromen, pomembnejši od izkrivljanja trgovine med državami članicami, ki jo pomoč lahko povzroči.

⁽⁴⁸⁾ V letu 1999 so sektorji gradbeništva, javnih del in ribolova, ki so jih v precejšnji meri podpirali javni organi, predstavljali 63,8 % delovnih mest. Uradniki so predstavljali 25,8 % aktivnega prebivalstva (poročilo „Saint-Pierre in Miquelon leta 1999“, ki ga je izdal Institut d'émission des départements d'outremer).

⁽⁴⁹⁾ Potnikov na križarjenjih je bilo leta 1995 2 134, leta 1996 820, leta 1997 785, leta 1998 2 123, leta 1999 428, potem pa 3 242 leta 2000 in 2 474 leta 2001. Poleg tega je opaziti, da se je raven med celotnim obdobjem obratovanja potniške ladje *Le Levant* ohranjala, in sicer 5 120 potnikov leta 2002 in 3 022 leta 2003.

⁽⁵⁰⁾ Iz vloge za soglasje, ki sta jo francoskim organom poslali banka in družba CIP, izhaja, da je bil projekt „Le Levant“ zelo odvisen od „vezi med družbama CIP in Travel Dynamics [...], ameriškim izletniškim operaterjem, specializiranim za organizacijo križarjenj“. Družba CIP poudarja, da je bil projekt „Le Levant“ razvit na podlagi preteklih izkušenj z njeno prvo ladjo *le Ponant*, katere „stranke ... pretežno severno-ameriške ... izhajajo danes predvsem iz sodelovanja z družbo Travel Dynamics“. Družba CIP dodaja, da je pokazala, da „je sposobna privabiti severno-ameriške stranke na francosko ladjo ...“. Iz poročila „Saint-Pierre in Miquelon leta 1999“, ki ga je izdal Institut d'émission des départements d'outremer (stran 37), je razvidno, da je destinacijo v letu 1999 tržilo 11 severno-ameriških izletniških operaterjev v nasprotju z le dvema francoskima izletniškima operaterjema.

⁽⁵¹⁾ Komisija je v okviru Odločbe 2003/667/ES z dne 24. julija 2002, ki izraža, da je bila izvedba koncentracije združljiva s skupnim trgov in delovanjem Sporazuma EGP (Zadeva COMP/M.2706 – Carnival Corporation/P & O Princess) (UL L 248, 30.9.2003, str. 1), ugotovila, da je trg križarjenj predvsem nacionalni trg.

(139) Komisija ugotavlja tudi, da je bila pomoč potrebna. Obeti za donosnost obratovanja ladje v Saint-Pierre in Miquelonu so bili glede na paket, ki so ga sprejeli francoski organi, takšni, da brez pomoči donosnost projekta ne bi bila zagotovljena. Projekt gradnje in obratovanja potniške ladje Le Levant se torej brez pomoči ne bi mogel uresničiti.

(140) Iz navedenih razlogov Komisija ugotavlja, da pomoč potniški ladji Le Levant vsebuje „razvojni element“.

VIII. SKLEPNE UGOTOVITVE

(141) Komisija ugotavlja, da je Francija nezakonito izvajala zadevno pomoč in s tem kršila določbe člena 88(3) Pogodbe. Komisija kljub temu meni, da gre za razvojno pomoč v smislu člena 4(7) Direktive 90/684/EGS in da je na tej podlagi ta pomoč združljiva s skupnim trgovom –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Državna pomoč, ki jo je Francija dodelila družbi Compagnie des Îles du Levant za gradnjo potniške ladje Le Levant, je združljiva s skupnim trgovom.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Francosko republiko.

V Bruslju, 20. maja 2008

Za Komisijo
Neelie KROES
Članica Komisije

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 10. septembra 2008

o zaključku postopka preverjanja v zvezi z ukrepi, ki jih je uvedla Republika Koreja za uvoz, distribucijo in oglaševanje kozmetičnih izdelkov, dišav in izdelkov za osebno nego

(notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 4837)

(2008/747/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

(d) druge prakse: postopki označevanja, nepriznavanje popisa kozmetičnih sestavin EU, prepoved daril pri nakupu in nekatere težave pri oglaševanju.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 3286/94 z dne 22. decembra 1994 o določitvi postopkov Skupnosti na področju skupne trgovinske politike za zagotovitev izvrševanja pravic Skupnosti po mednarodnih pravilih trgovanja, zlasti tistih, ki so dogovorjena v okviru Svetovne trgovinske organizacije ⁽¹⁾, in zlasti člena 11(1) Uredbe,

(3) Pritožnik je prav tako trdil, da imajo te prakse škodljive učinke na trgovino v smislu člena 2(4) Uredbe.

ob upoštevanju naslednjega:

(4) Zato je Komisija po posvetovanju s svetovnim odborom, ustanovljenim z Uredbo, sklenila, da obstajajo zadostni dokazi za utemeljitev začetka postopka preverjanja za preučitev pravnih in dejanskih vprašanj. Zato se je 19. maja 1998 ⁽²⁾ začel postopek preverjanja.

A. OZADJE POSTOPKA

(1) COLIPA (Evropsko združenje proizvajalcev kozmetičnih izdelkov, izdelkov za osebno nego in dišav) je 2. aprila 1998 v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 3286/94 (v nadaljnjem besedilu „Uredba“) vložil pritožbo v imenu svojih članov, ki izvažajo ali želijo izvažati v Republiko Korejo.

(2) Pritožnik je trdil, da je bila prodaja kozmetičnih izdelkov Skupnosti v Republiki Koreji ovirana zaradi različnih trgovinskih ovir v smislu člena 2(1) Uredbe. Domnevne trgovinske ovire so bile naslednje:

(a) postopek za ugotavljanje skladnosti, pri čemer je preskušanje uvoženih kozmetičnih izdelkov morala opraviti korejska uprava v Koreji;

(b) zapleteno upravno sledenje izdelkov, vključno z zagotavljanjem občutljivih trgovinskih informacij korejskemu industrijskemu združenju;

(c) diskriminacijski postopek odobritve oglaševanja;

B. UGOTOVITVE V OKVIRU POSTOPKA PREVERJANJA

(5) Leta 1999 je bilo s preiskavo ugotovljeno, da je bil postopek za preverjanje skladnosti diskriminacijski in bolj zapleten, kot je potrebno, s čimer sta bila kršena člena 5.1.1 in 5.1.2 Sporazuma STO o tehničnih ovirah v trgovini (Sporazum o TBT), zlasti zato, ker se za korejske izdelke v nasprotju z uvoženimi kozmetičnimi izdelki ni uporabljal postopek odobritve pred dajanjem na trg. Ugotovljeno je bilo, da obvezna dokumentacija za upravno sledenje izdelkov uvoznikom po nepotrebem podvaja upravno delo in je torej v nasprotju s členom 5.1.2 Sporazuma o TBT. V zvezi s sistemom oglaševanja za kozmetične izdelke Komisija ni našla dokazov, da bi bila zakonodaja ali njeno uveljavljanje diskriminacijska. V zvezi z drugimi praksami, navedenimi v zahtevku, so korejski predpisi o označevanju že bili spremenjeni, popis EU pa je bil priznan. Na korejski sistem v zvezi z darili pri nakupu se ni bilo možno pritožiti, saj je ta praksa tudi v nekaterih državah članicah popolnoma prepovedana. S preiskavo je prav tako bilo ugotovljeno, da so nekateri od preiskovanih ukrepov kumulativno povzročili škodljive učinke ali so predstavljali tveganje za povzročitev škodljivih učinkov v smislu člena 2(4) Uredbe.

⁽¹⁾ UL L 349, 31.12.1994, str. 71.

⁽²⁾ UL C 154, 19.5.1998, str. 12.

C. RAZVOJ DOGODKOV PO KONCU PREISKAVE

- (6) Po preiskavi je z izmenjavo pisem konec julija 1999 bil dosežen sporazum o odpravi preskušanja uvoženih kozmetičnih izdelkov.
- (7) Medtem je Koreja sprejela novo zakonodajo v zvezi s kozmetičnimi izdelki, ki ureja proizvodnjo, distribucijo in prodajo kozmetičnih izdelkov in uvaja novo kategorijo kozmetičnih izdelkov („uporabni kozmetični izdelki“), za katero so bili določeni bolj zapleteni postopki v primerjavi s postopki za „navadne kozmetične izdelke“. Komisija je sprejela sklep o začasni prekinitvi postopka v zvezi s trgovinskimi ovirami (TBR) ⁽¹⁾, da bi lahko spremljala delovanje in upravljanje novih pravil v zvezi s kozmetičnimi izdelki. Na podlagi ocene novega sistema, izvedene leta 2000, je bila sprejeta začasna sklepna ugotovitev, da je ta sistem preveč zapleten in potencialno omejujoč za trgovino.
- (8) Po vrsti razprav s korejskimi organi je bil z dvema zaporednima revizijama pravil za pregled uporabnih kozmetičnih izdelkov, ki ju je opravila korejska uprava za hrano in zdravila (Korean Food and Drug Administration – KFDA), dosežen znaten napredek. Sprememba iz leta 2003 je prinesla nekaj izboljšav v zvezi s pregledom uporabnih kozmetičnih izdelkov, saj so bili z njo sprejeti podatki *in vivo* preskusov, podatki za celotne formule (namesto podatkov za specifične aktivne sestavine), opuščen pregled učinkovitosti za nekatere izdelke in izboljšan opis sestavin. S spremembo iz leta 2004 je bila odpravljena zahteva za podatke o stabilnosti, še dodatno izboljšan opis sestavin, in narejen seznam številnih aktivnih sestavin, izvzetih iz pregleda učinkovitosti.
- (9) Kljub temu pa so nekatera vprašanja ostala odprta, uvozniki v EU pa še zmeraj niso imeli koristi od večine izboljšav, ki so bile posledica navedenih sprememb, saj je KFDA rigorozno razlagala in izvajala korejske predpise.
- (10) Po štirih letih neprekinjenih razprav so se korejski organi nazadnje strinjali z odpravo še zadnjih ovir za uvoz in prodajo kozmetičnih izdelkov EU v Koreji, ki so posledica izvajanja korejskih pravil. Zlasti so se zavezali k naslednjemu: (a) na podlagi proučitve vsakega primera posebej določiti - z možnostjo ponovnega pregleda in ob upoštevanju izdelka kot celote -, ali na podlagi oznake kozmetičnega izdelka potrošnik lahko sklepa, da gre za uporaben kozmetični izdelek (za katerega velja pregled

učinkovitosti); (b) priznati primerjalne preskuse prej-potem na končnih izdelkih (v primerjavi s prej zahtevanimi primerjalnimi preskusi z uporabo placeba); (c) uporabljati manj zapletene postopke za registracijo in nadzor izdelkov proti gubam po sprostitvi v promet; (d) iz obveze zagotavljanja podatkov o učinkovitosti izvzeti izdelke iste linije; (e) povečati transparentnost pri odobritvi aktivnih sestavin uporabnih kozmetičnih izdelkov; (f) v zvezi s carinjenjem uvoženih kozmetičnih izdelkov odpraviti obveze za zagotovitev zaupnih podatkov korejskemu industrijskemu združenju in obveze glede posebnih rokov; (g) izvajati posvetovanje z uvozniki v zvezi s pripravo, sprejetjem in izvajanjem zakonodaje in upravnih smernic, povezanih s kozmetičnimi izdelki. Te obveze je pritožnik (COLIPA) štel za zadovoljive.

D. SKLEPNA UGOTOVITEV IN PRIPOROČILA

- (11) Na podlagi zgornje analize se šteje, da je izid postopka preverjanja zadovoljiv v zvezi z ovirami za trgovino, o katerih je COLIPA vložil pritožbo. Postopek preverjanja je zato treba zaključiti v skladu s členom 11(1) Uredbe.
- (12) V zvezi z ukrepi iz te odločbe je bilo opravljeno posvetovanje s svetovalnim odborom –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Postopek preverjanja v zvezi z ukrepi, ki jih je uvedla Republika Koreja za uvoz, distribucijo in oglaševanje kozmetičnih izdelkov, dišav in izdelkov za osebno nego, se s tem zaključuje.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 10. septembra 2008

Za Komisijo
Peter MANDELSON
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 4, 9.1.2001, str. 29.

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 18. septembra 2008

o ne vključitvi triflumizola v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS in o preklicu registracij fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo navedeno snov

(notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 5075)

(Besedilo velja za EGP)

(2008/748/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

in priporočila. Država članica poročevalka za triflumizol je bila Nizozemska, vse ustrezne informacije pa so bile predložene 4. januarja 2006.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽¹⁾ in zlasti četrtega pododstavka člena 8(2) Direktive,

- (4) Komisija je preučila triflumizol v skladu s členom 11a Uredbe (ES) št. 1490/2002. Osnutek poročila o pregledu za navedeno snov so države članice in Komisija pregledale v okviru Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali ter končno različico pripravile 20. maja 2008 v obliki poročila Komisije o pregledu.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 8(2) Direktive 91/414/EGS določa, da lahko država članica v obdobju 12 let po notifikaciji navedene direktive registrira za dajanje v promet fitofarmaceutska sredstva z aktivnimi snovmi, ki niso uvrščene v Prilogo I k navedeni direktivi in so v prometu že dve leti po datumu notifikacije, medtem ko se navedene snovi postopno preučujejo v okviru delovnega programa.

(2) Uredbi Komisije (ES) št. 451/2000 ⁽²⁾ in (ES) št. 1490/2002 ⁽³⁾ določata podrobna pravila za izvajanje tretje faze delovnega programa iz člena 8(2) Direktive 91/414/EGS in seznam aktivnih snovi, ki jih je treba oceniti zaradi njihove možne vključitve v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS. Navedeni seznam vključuje triflumizol.

(3) Vplivi triflumizola na zdravje ljudi in okolje so bili ocenjeni v skladu z določbami uredb (ES) št. 451/2000 in (ES) št. 1490/2002 za vrste uporab, ki jih je predlagal prijavitelj. Poleg tega navedeni uredbi določata države članice poročevalke, ki morajo Evropski agenciji za varnost hrane (EFSA) v skladu s členom 8(1) Uredbe (ES) št. 451/2000 predložiti ustrezna poročila o oceni

- (5) Odbor je med preučevanjem te aktivne snovi ob upoštevanju pripomb držav članic ugotovil, da obstajajo jasni znaki, na podlagi katerih se lahko pričakuje, da ima aktivna snov škodljive učinke na zdravje ljudi ter da je zlasti izpostavljenost izvajalcev tretiranja in delavcev večja od 100 % AOEL.

- (6) Komisija je prijavitelja pozvala, naj predloži pripombe o rezultatih preučitve triflumizola in sporoči, ali bo še naprej vztrajal pri vključitvi navedene snovi na seznam. Prijavitelj je predložil pripombe, ki so bile natančno preučene. Toda kljub argumentom, ki jih je prijavitelj predložil, se navedenih pomislekov ni dalo odpraviti, po ocenah na podlagi predloženih informacij pa ne kaže pričakovati, da bi lahko fitofarmaceutska sredstva, ki vsebujejo triflumizol, pod predvidenimi pogoji uporabe na splošno izpolnjevala zahteve iz člena 5(1)(a) in (b) Direktive 91/414/EGS.

- (7) Triflumizol se zato ne sme vključiti v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS.

- (8) Sprejeti je treba ukrepe za zagotovitev, da se registracije fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo triflumizol, preklicajo v predpisanem roku in se ne podaljšajo ali izdajo nove registracije takih sredstev.

⁽¹⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1.

⁽²⁾ UL L 55, 29.2.2000, str. 25.

⁽³⁾ UL L 224, 21.8.2002, str. 23.

- (9) Če države članice odobrijo podaljšanje roka za odstranjevanje, skladiščenje, dajanje v promet in uporabo obstoječih zalog fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo triflumizol, ga je treba omejiti na obdobje 12 mesecev, da se omogoči uporaba obstoječih zalog v naslednji rastni sezoni, s čimer se zagotovi, da fitofarmaceutska sredstva, ki vsebujejo triflumizol, ostanejo na razpolago 18 mesecev po sprejetju te odločbe.
- (10) Ta odločba ne vpliva na predložitev zahtevka za triflumizol v skladu s členom 6(2) Direktive 91/414/EGS in Uredbo Komisije (ES) št. 33/2008 z dne 17. januarja 2008 o podrobnih pravilih za izvajanje Direktive Sveta 91/414/EGS glede rednega in pospešenega postopka za oceno aktivnih snovi, ki so bile del delovnega programa iz člena 8(2) navedene direktive, vendar niso bile vključene v Prilogo I ⁽¹⁾, zaradi morebitne vključitve v Prilogo I k navedeni direktivi.
- (11) Ukrepi, predvideni s to odločbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje živali –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Triflumizol se ne vključi kot aktivna snov v Prilogo I k Direktivi 91/414/EGS.

Člen 2

Države članice zagotovijo, da:

- (a) se registracije fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo triflumizol, prekličejo do 18. marca 2009;
- (b) se od datuma objave te odločbe nobene registracije fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo triflumizol, ne odobrijo ali podaljšajo.

Člen 3

Morebitno podaljšanje roka, ki ga odobrijo države članice v skladu z določbami člena 4(6) Direktive 91/414/EGS, je čim krajše in traja največ do 18. marca 2010.

Člen 4

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 18. septembra 2008

Za Komisijo

Androulla VASSILIOU

Članica Komisije

⁽¹⁾ UL L 15, 18.1.2008, str. 5.

III

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo EU)

AKTI, SPREJETI V SKLADU Z NASLOVOM V POGODBE EU

SKUPNI UKREP SVETA 2008/749/SZVP

z dne 19. septembra 2008

o vojaškem usklajevalnem ukrepu Evropske unije v podporo resoluciji Varnostnega sveta Združenih narodov 1816 (2008) (EU NAVCO)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 14, tretjega pododstavka člena 25 in člena 28(3) Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Varnostni svet Združenih narodov (VS ZN) je v resoluciji 1816 (2008) o razmerah v Somaliji, ki je bila sprejeta 2. junija 2008, izrazil zaskrbljenost zaradi piratskih napadov in oboroženih ropov ladij, ki ogrožajo dostavo pošiljk humanitarne pomoči Somaliji, varnost trgovskih morskih poti in mednarodno plovbo. Varnostni svet ZN je spodbudil zlasti države, ki želijo uporabljati trgovske morske poti v obalnih vodah Somalije, naj v sodelovanju s somalsko prehodno zvezno vlado okrepijo in uskladijo ukrepe za odvrčanje od piratskih napadov in oboroženih ropov na morju. Državam, ki sodelujejo s prehodno zvezno vlado in katerih imena je ta predhodno sporočila generalnemu sekretarju Združenih narodov, je dovolil, da lahko v obdobju šestih mesecev po sprejetju resolucije plujejo v teritorialnih vodah Somalije in uporabijo vsa potrebna sredstva v skladu z veljavnim mednarodnim pravom, da bi zatrli piratske napade in oborožene rope na morju. Varnostni svet ZN je poleg tega sodelujoče države pozval, naj medsebojno usklajujejo ukrepe, ki jih sprejmejo ob uporabi navedenih določb.
- (2) Svet je v sklepih z dne 26. maja 2008 izrazil zaskrbljenost zaradi vedno številnejših piratskih napadov v obalnih vodah Somalije, ki otežujejo delo humanitarnih organizacij, ovirajo mednarodni pomorski promet v tej regiji, hkrati pa povzročajo nove kršitve embarga Združenih narodov na orožje. Svet je tudi izrekel pohvalo nekaterim državam članicam Evropske unije, ki so se

večkrat ponudile, da bi zagotovile zaščito plovil za dostavo pomoči v okviru Svetovnega programa za hrano. Poudaril je, da bi morala mednarodna skupnost v večji meri sodelovati pri spremstvu teh plovil in omogočiti varno dostavo humanitarne pomoči somalskemu prebivalstvu.

- (3) Svet je 16. junija 2008 pozval generalni sekretariat Sveta in Komisijo, naj preučita možnosti za uresničitev vseh zavez iz sklepov Sveta z dne 26. maja, pa tudi, kako bi lahko kar najbolje prispevali k izvajanju resolucije VS ZN 1816 (2008).
- (4) Svet je 5. avgusta 2008 odobril koncept kriznega upravljanja za ukrep Evropske unije, s katerim naj bi prispevali k izvajanju resolucije VS ZN 1816 (2008).
- (5) Politični in varnostni odbor (PVO) bo v skladu s tretjim odstavkom člena 25 Pogodbe EU izvajal politični nadzor nad vojaškim usklajevalnim ukrepom EU v podporo resoluciji VS ZN 1816 (2008), zagotoviti strateško vodenje in sprejeti ustrezne odločitve.
- (6) V skladu s členom 28(3) Pogodbe EU operativni izdatki, ki nastanejo zaradi tega skupnega ukrepa z vojaškim ali obrambnim pomenom, bremenijo države članice. Ne glede na dejstvo, da stroški usklajevalnega ukrepa EU, kakršen je predviden s tem skupnim ukrepom, niso določeni s Sklepom Sveta 2007/384/SZVP z dne 14. maja 2007 o določitvi mehanizma za upravljanje financiranja skupnih stroškov operacij Evropske unije, ki so vojaškega ali obrambnega pomena (ATHENA) ⁽¹⁾, je treba v tem primeru stroške tega usklajevalnega ukrepa izjemoma upravljati v skladu z navedenim sklepom.

⁽¹⁾ UL L 152, 13.6.2007, str. 14.

- (7) Referenčni finančni znesek za skupne stroške vojaškega usklajevalnega ukrepa EU predstavlja trenutno najboljšo oceno in ne posega v končne zneske, ki bodo vključene v proračun, sprejet v skladu s pravili iz Sklepa 2007/384/SZVP.
- (8) V skladu s členom 6 Protokola o stališču Danske, priloženega Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri pripravi in izvajanju sklepov in ukrepov Evropske unije, ki zadevajo obrambo. Danska ne sodeluje pri izvajanju tega skupnega ukrepa in zato ne prispeva k financiranju vojaškega usklajevalnega ukrepa EU –

SPREJEL NASLEDNJI SKUPNI UKREP:

Člen 1

Cilj

Evropska unija izvaja vojaški usklajevalni ukrep v podporo resoluciji VS ZN 1816 (2008), imenovan „EU NAVCO“.

Člen 2

Mandat

- Z vojaškim usklajevalnim ukrepom EU se ob uresničevanju cilja iz člena 1 podprejo dejavnosti držav članic, ki imajo na prizorišču razmeščena vojaška sredstva, da bi olajšali njihovo razpoložljivost in operativno uporabo, zlasti z ustanovitvijo usklajevalne enote v Bruslju, v nadaljnjem besedilu „usklajevalna enota EU“.
- Usklajevalna enota EU za izpolnitev tega mandata izvaja naloge, določene v izvedbenem načrtu, ki ga odobri Svet.

Člen 3

Imenovanje vodje usklajevalne enote EU

Andrès A. BREIJO CLAÛR je imenovan za vodjo usklajevalne enote EU.

Člen 4

Ustanovitev usklajevalne enote EU

Sedež usklajevalne enote EU je v Bruslju.

Člen 5

Izvedbeni načrt in začetek vojaškega usklajevalnega ukrepa EU

- Odobri se izvedbeni načrt za EU NAVCO.

- Vojaški usklajevalni ukrep EU se začne izvajati na dan, ko Svet sprejme ta skupni ukrep.

Člen 6

Politični nadzor in strateško vodenje

- PVO izvaja politični nadzor in strateško vodenje vojaškega usklajevalnega ukrepa EU, za kar je odgovoren Svet. Svet pooblasti PVO za sprejemanje ustreznih odločitev v skladu s členom 25 Pogodbe EU. Pooblastilo obsega zlasti potrebne pristojnosti za spreminjanje izvedbenega načrta. Zajema tudi pristojnosti za sprejemanje poznejših sklepov o imenovanju vodje usklajevalne enote EU. Za sprejemanje odločitev v zvezi s cilji in zaključkom vojaškega usklajevalnega ukrepa EU je še naprej pristojen Svet, ki mu pomaga generalni sekretar/visoki predstavnik (GS/VP).

- PVO redno poroča Svetu.

- PVO prejema od vodje usklajevalne enote EU redna poročila o izvajanju vojaškega usklajevalnega ukrepa EU. PVO lahko na svoje sestanke po potrebi povabi vodjo usklajevalne enote EU.

Člen 7

Vojaško vodenje

- Vojaški odbor EU (VOEU) spremlja pravilno izvajanje vojaškega usklajevalnega ukrepa EU, ki poteka v okviru pristojnosti vodje usklajevalne enote EU.
- VOEU prejema redna poročila od vodje usklajevalne enote EU. Vodjo usklajevalne enote EU lahko po potrebi povabi na svoje sestanke.
- Predsednik VOEU je glavna kontaktna oseba za vodjo usklajevalne enote EU.

Člen 8

Povezanost odziva EU

- Predsedstvo, GS/VP, vodja usklajevalne enote EU in države članice, ki imajo na prizorišču razmeščena vojaška sredstva, zagotovijo, da so njihove dejavnosti pri izvajanju tega skupnega ukrepa dobro usklajene.

2. Države članice so zlasti pozvane, naj usklajevalni enoti EU posredujejo ustrezne informacije o svojih operativnih dejavnostih na prizorišču in o razmerah, ki vladajo na območju, vključno z izmenjavo informacij s trgovskimi ladjami.

Člen 9

Odnosi z Združenimi narodi, Afriško unijo, Mednarodno pomorsko organizacijo in drugimi akterji

1. GS/VP, ki mu pomaga posebni predstavnik EU pri Afriški uniji, v tesnem sodelovanju s predsedstvom in skupaj z vodjo usklajevalne enote EU deluje kot glavna kontaktna oseba za Združene narode in Afriško unijo.

2. Na operativni ravni vodja usklajevalne enote EU deluje kot kontaktna oseba zlasti za ladjarske organizacije, zadevne oddelke generalnega sekretariata Združenih narodov, Svetovni program za hrano in Mednarodno pomorsko organizacijo ter za pomorske sile „Combined Task Force 150“, ki delujejo v okviru operacije „Nespremenljiva svoboda“ (Liberté Immuable).

Člen 10

Podpora tretjim državam

1. PVO lahko vodjo usklajevalne enote EU od primera do primera pooblasti, da pod enakimi pogoji, kot so določeni za države članice, zagotovi usklajevanje ukrepov, ki jih sprejmejo tretje države za izvajanje resolucije VS ŽN 1816 (2008), če slednje za to zaprosijo.

2. V ta namen lahko vodja usklajevalne enote EU sklepa upravne in tehnične dogovore s pristojnimi organi teh držav.

Člen 11

Odgovornost

1. Država članica, ki je napotila osebje v usklajevalno enoto EU, je odgovorna za vse pritožbe v zvezi z napotitvijo, ki jih vložijo člani osebja ali pa se nanje nanašajo. Zadevna država članica je odgovorna za vlaganje tožb zoper napotene člane osebja.

2. Države članice so odgovorne za vse pritožbe tretjih oseb v zvezi s pomorskimi operacijami, ki jih izvajajo plovila, ki plujejo

pod njihovo zastavo, v okviru sodelovanja teh držav pri izvajanju resolucije VS ŽN 1816 (2008).

Člen 12

Finančna ureditev

1. Naslednje skupne stroške vojaškega usklajevalnega ukrepa EU krijejo države članice po ključu bruto nacionalnega dohodka:

— komunikacije,

— prevozi/potovanja,

— uprava.

2. Financiranje teh skupnih stroškov upravlja mehanizem ATHENA.

3. Referenčni finančni znesek skupnih stroškov vojaškega usklajevalnega ukrepa Evropske unije znaša 60 000 EUR. Odstotni delež referenčnega zneska iz člena 33(3) Sklepa 2007/384/SZVP znaša 30 %.

Člen 13

Posredovanje informacij Združenim narodom in drugim tretjim stranem

1. GS/VP je pooblaščen, da v skladu s predpisi Sveta o varovanju tajnosti⁽¹⁾ Združenim narodom in drugim tretjim stranem, ki sodelujejo v tem skupnem ukrepu, posreduje tajne informacije in dokumente EU, pripravljene za namene vojaškega usklajevalnega ukrepa EU, do stopnje tajnosti, ki ustreza vsakemu od njih.

2. GS/VP je pooblaščen, da Združenim narodom in drugim tretjim stranem, ki sodelujejo v tem skupnem ukrepu, posreduje dokumente EU, ki niso razvrščeni kot tajni in se nanašajo na posvetovanja Sveta v zvezi z vojaškim usklajevalnim ukrepom EU ter za njih velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti iz člena 6(1) poslovnika Sveta⁽²⁾.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2001/264/ES z dne 19. marca 2001 o sprejetju predpisov Sveta o varovanju tajnosti (UL L 101, 11.4.2001, str. 1).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2004/338/ES, Euratom z dne 22. marca 2004 o sprejetju poslovnika Sveta (UL L 106, 15.4.2004, str. 22).

Člen 14

Začetek veljavnosti in prenehanje

1. Ta skupni ukrep začne veljati na dan sprejetja.
2. Vojaški usklajevalni ukrep EU se zaključi z dnem, ki ga določi Svet, ponovno pa bo ocenjen ob izteku veljavnosti resolucije VS ZN 1816(2008).
3. Ta skupni ukrep se razveljavi na dan razpustitve usklajevalne enote EU, in sicer brez poseganja v uporabo ustreznih določb Sklepa 2007/384/SZVP.

Člen 15

Objava

1. Ta skupni ukrep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. V *Uradnem listu Evropske unije* bodo objavljeni tudi sklepi PVO o naknadnih imenovanjih vodje usklajevalne enote EU.

V Bruslju, 19. septembra 2008

Za Svet
Predsednik
B. KOUCHNER

POPRAVKI**Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 913/2008 z dne 18. septembra 2008 o določitvi izvoznih nadomestil v sektorju jajc**

(Uradni list Evropske unije L 251 z dne 19. septembra 2008)

Stran 21, uvodna izjava 5:

besedilo: „Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –“

se glasi: „Upravljalni odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov ni dal svojega mnenja v roku, ki ga je določil njegov predsednik –“

Popravek Uredbe Komisije (ES) št. 914/2008 z dne 18. septembra 2008 o določitvi izvoznih nadomestil v sektorju perutninskega mesa

(Uradni list Evropske unije L 251 z dne 19. septembra 2008)

Stran 23, uvodna izjava 5:

besedilo: „Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –“

se glasi: „Upravljalni odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov ni dal svojega mnenja v roku, ki ga je določil njegov predsednik –“

OPOMBA BRALCU

Institucije so se odločile, da v svojih besedilih ne bodo več navajale zadnje spremembe navedenih besedil.

Če ni navedeno drugače, se akti iz objavljenih besedil sklicujejo na akte v trenutno veljavni različici.